

Ημερολόγιο 2021

**Και οι Βουτιανίτες πήραν μέρος στην
Επανάσταση του 21!**

Ευγένιος Ντελακρουά: Έφιππος Έλληνας αγωνιστής

Το 2021 να είναι χρονιά χαράς και ευτυχίας !!

Γιάννης Τζαννέτος

Οι Βουτιάνοι πριν το 1821

«Περάσαμε στη συνέχεια δίπλα από ένα τελευταίο χάνι που ανήκει στο χωριό Βρουλιά, κοντά στο οποίο υπήρχε μια πηγή με άφθονο νερό. Από αυτό το καταπράσινο και τόσο γραφικό μέρος αντικρίσαμε το πλάτωμα του Μυστρά σε όλο του το μεγαλείο. Ήταν περιτριγυρισμένο από τις απότομες και σκοτεινές πλαγιές του Πενταδάκτυλου, τις ψηλές κορυφές του οποίου αγκάλιαζε ακόμη μια εκθαμβωτική πάχνη. Περνώντας, τέλος, από το ολόδροσο χωριουδάκι των Βουτιάνων, από τα αριστερά μας, με τις λεύκες, αρχίσαμε να κατεβαίνουμε κατά μήκος ενός χείμαρρου στα ψηλά και ασβεστολιθικά τοιχώματα του οποίου υπήρχαν σπήλαια. Ο δρόμος αν και πετρώδης είναι αρκετά καλά χαραγμένος και σε ορισμένα σημεία έχει σκαλοπάτια». [Το ταξίδι των φυσιοδιφών στην Πελοπόννησο 1829]

Μετά τα Ορλοφικά οι Βουτιάνοι ερημώνουν. Που πήγαν οι παλιοί του κάτοικοι; Τα κτήματα τα έχουν κάποιοι Τούρκοι και κάποιοι Βαμβακίτες. Το κενό έρχονται να το καλύψουν πολλές οικογένειες κυρίως από τα χωριά της Ανδρίτσαινας, αλλά και της Μάνης. Τα Χανταριάνικα και το Σούλι είναι και υπήνεμα και δεν φαίνονται από την οδική αρτηρία της εποχής εκείνης [Μυστράς, Κόπανου γεφύρι, Μπακάλη Σκάλα, Χάνια Βρουλιά, Χάνι Μπακούρου, Τρίπολη]. Με την έκρηξη της επανάστασης, όλοι οι Βουτιανίτες βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Όλο το χωριό το βλέπουμε στο στρατόπεδο στα Βέρβена. Αξίζει τον κόπο να ψάξουμε, ποιοι έμεναν στους Βουτιάνους από την φραγκοκρατία και δώθε;, από ποιους οι σημερινοί Βουτιανίτες αγόρασαν χτήματα και σπίτια;

18. LAKONIEN. TÜRKISCHE BRÜCKE ÜBER DEN EUROTAS.

Του Κόπανου το γεφύρι στον Ευρώτα

Χρονολόγιο ως το 1821

30 Μαΐου 1460 ο Δεσπότης του Μυστρά Δημήτριος Παλαιολόγος παραδίδει αμαχητί τον Μυστρά στον Μωάμεθ. Ο αδελφός του Θωμάς (δυτικόφιλος), φεύγει για την Ιταλία.

1500 οι Ενετοί χάνουν την Μεθώνη και την Κορώνη.

1613 ο φορολογητέος πληθυσμός των Βουτιάνων επί σουλτάνου Αχμέτ του Α είναι 79.

1645 ο φορολογητέος πληθυσμός των Βουτιάνων είναι 30.

1687 οι Ενετοί καταλαμβάνουν την Πελοπόννησο.

1698 η επιγραφή στο ιερό του Αϊ Γιώργη

1700 απογραφή Grimani, στους Βουτιάνους ζουν 17 οικογένειες, 63 κάτοικοι, 26 άντρες, 37 γυναίκες.

1715 τέλος της Ενετοκρατίας, η Πελοπόννησος πάλι στην Οθωμανική αυτοκρατορία.

1730 κατασκευάζεται του Κόπανου το γεφύρι.

1770 τα Ορλοφικά.

1770 – 1779 «ορδές τουρκαλβανών δηλώνουν την Πελοπόννησο». Έχουν απαυδήσει μαζί τους και οι Τούρκοι. «Εκεί ένθα προ ολίγου υπήρχον πόλεις και κώμαι πολύανδροι και ευδαίμονες, ήδη έβλεπέ τις θανάτου ερήμωσιν, και πυριφλεγή ερείπια. Η Πελοπόννησος πάσα είχε σχεδόν απογυμνωθή κατοίκων» (αναφέρει ο Σάθας). Αναλαμβάνει ο αρχιναύαρχος Χασάν Τζεζαΐρλή να τους διώξει. Τον βοηθούν και Έλληνες κλέφτες, όπως ο πατέρας του Κολοκοτρώνη. Την επόμενη χρονιά επιστρέφει ο Χασάν και κυνηγά όσους δεν προσκύνησαν. Τότε σκοτώθηκε ο πατέρας του Κολοκοτρώνη Κωνσταντίνος.

1774 η συνθήκη του Κιουτσούκ-Καϊναρτζή, επιτρέπει να κυκλοφορούν ελεύθερα πλοία χριστιανών με ρωσική σημαία.

1789 η Γαλλική Επανάσταση. Οι αυξημένες πολιτιστικές επαφές με τη Δύση (Νεοελληνικός διαφωτισμός) και τα ιδεώδη που ενέπνευσε η Γαλλική Επανάσταση έθεσαν τα θεμέλια της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

1814 ιδρύεται στην Οδησό η Φιλική Εταιρεία.

Ιανουάριος 2021

1	Π	Πρωτοχρονιά Βασιλείου Μεγάλου	17	Κ	Αντωνίου Μεγάλου
2	Σ		18	Δ	Αθανασίου και Κυρίλλου
3	Κ		19	Τ	
4	Δ		20	Τ	Ευθυμίου Μεγάλου
5	Τ		21	Π	Μαξίμου ομολογητού
6	Τ	Άγια Θεοφάνεια	22	Π	
7	Π	Σύναξις Προδρόμου	23	Σ	
8	Π		24	Κ	
9	Σ		25	Δ	Γρηγορίου Θεολόγου
10	Κ	Γρηγορίου Νύσσης	26	Τ	
11	Δ		27	Τ	Ιωάννου Χρυσοστόμου
12	Τ		28	Π	Πανσέληνος
13	Τ		29	Π	
14	Π		30	Σ	Των Τριών Ιεραρχών
15	Π		31	Κ	
16	Σ				

Οι καπετάνιοι

Επίσκοπος Βρεσθένης Θεοδώρητος (1787 - 23 Απριλίου 1843) Γεννήθηκε στη Νεμνίτσα (σημ.

Μεθύδριο) της Αρκαδίας. Επίσκοπος Βρεσθένης έγινε το 1813, διαδεχόμενος τον θείο του που παραιτήθηκε λόγω γήρατος. Μετέφερε την έδρα της επισκοπής από τα Βρέσθena στη Βαμβακού και έμενε στο σπίτι των Βραχναίων. Ήταν αφιλοκερδής και άκρως πατριωτικός. Υπήρξε από τους πρώτους μυηθέντες στην Φιλική Εταιρεία και αναδείχθηκε σε έναν από τους σπουδαιότερους παράγοντες της Ελληνικής Επανάστασης. Πολέμησε στο Βαλτέτσι, στη Βέρβαινα και στα Δολιανά. Στα Βέρβαινα από τα τέλη Μαρτίου 1821 είχε στηθεί το πρώτο σταθερό Ελληνικό στρατόπεδο το οποίο ήταν και το κέντρο εφοδιασμού των επαναστατικών δυνάμεων. Εκεί ο Θεοδώρητος μαζί με τον Κρεββατά, τον επίσκοπο Έλους Άνθιμο και τον Μαλτζίνης Ιωακείμ είχαν ηγετικό ρόλο. Όπως γράφει ο Νικηταράς "δεσποτάδες στα Βέρβena εδιοικούσανε". Ο Κολοκοτρώνης σε μια επιστολή του προς τον Θεοδώρητο τον προσφωνεί "καπετάν δεσπότη". Επίσης αναφέρεται ότι αντί για ράσα φορούσε φουστανέλλα, όπως και ο Παπαφλέσσας και ο Έλους Άνθιμος.

Μετά την άλωση της Τριπολιτσάς ακολούθησε πολιτική σταδιοδρομία. Διετέλεσε πρόεδρος της Πελοποννησιακής Γερουσίας, αντιπρόεδρος της Β' Εθνοσυνελεύσεως στο Άστρος και αντιπρόεδρος του Βουλευτικού, μέχρι τον θάνατό του.

Απεβίωσε στις 23 Απριλίου 1843, εγκαταλελειμμένος στη Μονή Πετράκη των Αθηνών. Η αδελφή του παντρεύτηκε τον Αναγνώστη Βραχνό, από την Βαμβακού, αλλά εγκατεστημένο στους Βουτιάνους.

Κρεββατάς Παναγιώτης (Μυστράς 1785 – Μπακάλη Σκάλα Βουτιάνων Λακωνίας Νοέμβριος 1822).

Πρόκριτος του Μυστρά, φιλικός και αγωνιστής του 1821, με σημαντική συμμετοχή στα στρατιωτικά και πολιτικά γεγονότα κατά τα δύο πρώτα χρόνια του Αγώνα Πρωτοστάτησε στον ξεσηκωμό της περιοχής του Μυστρά στις 26 Μαρτίου, μαζί με τον Αντώνιο Νικολόπουλο και τον Πέτρο Βαρβιτσιώτη. Συμμετείχε στη Συνέλευση των Καλτετζών και ήταν μέλος της Πελοποννησιακής Γερουσίας. Με πρωτοβουλία του οργανώθηκε τοπική εφορία, η οποία βοηθούσε το στρατόπεδο των Βερβένων με αποστολές αγωνιστών και εφοδίων. Συμμετείχε στην πολιορκία της Τριπολιτσάς και ήταν από τους πρώτους που μπήκαν στην πόλη. Μετά την εισβολή του Δράμαλη στην Κορινθία τάχτηκε στο πλευρό του Κολοκοτρώνη. Πέθανε σε ενέδρα. Λέγεται ότι δολοφονήθηκε από τους αδελφούς Γιατράκους για να πάρουν αυτοί την αποκλειστική δύναμη της επαρχίας. Δολοφονήθηκε με βάση τις περιγραφές που έχουμε στου **Μπακάλη τη Σκάλα**, κοντά στου Κόπανου το γεφύρι.

Ο Παναγιώτης Γιατράκος (1781 - 25 Οκτωβρίου 1851), ήταν Έλληνας αγωνιστής του 1821. Στις 16 Ιουνίου 1844 διορίστηκε γερουσιαστής, ενώ είχε διατελέσει και βουλευτής.

Η καταγωγή του ήταν από το χωριό Άρνα της επαρχίας του Μυστρά. Η οικογένεια των Γιατρακαίων προσέφερε πολλά στην πατρίδα. Ο δε Παναγιωτάκης ήταν από όλους τους αδελφούς του πιο ενθουσιασμένος και πιο δραστήριος και διέπρεψε κατά την πολιορκία της Τριπολιτσάς παραμένοντας ως της αλώσεώς της. Αργότερα πήγε στην Αργολίδα και την Κορινθία και πολέμησε εκεί στην πτώση του φρουρίου. Πολέμησε επίσης και στο Μεσολόγγι βοηθώντας τους εκεί αδελφούς του.

Πέτρος Αναγνωστόπουλος ή Μπαρμπιτσιώτης: Ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐπισήμων στρατιωτικῶν τῆς ἐπαρχίας, εὐρεθεὶς παντοῦ καὶ εἰς πολλὰς μάχας, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ στρατοπέδου τῶν Βερβαίνων πολὺ συνετέλεσε, ἔπειτα δὲ καὶ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπολιτσᾶς. Ἐπὶ δὲ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Δράμαλη ἦλθεν εἰς τὸ Νταοῦλι τοῦ Ἀχλαδοκάμπου μετὰ τοῦ Ἀντώνη Κουμουσιώτη, καὶ οὕτως οἱ δύο ὁμοῦ ἔπιασαν τὸ παλαιόκαστρον τοῦ Ἄργους κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, καὶ πολὺ τότε ἐχρησίμευσαν. Ὁ Μπαρμπιτσιώτης ὑπῆγε καὶ εἰς τὰ Μεγάλα Δερβένια καὶ πέραν ἀκόμη. Ἐδείχθη δὲ γενναῖος εἰς τοὺς πολέμους εἰς τοὺς ὁποίους εὐρέθη. (Φωτάκος, Βίοι Πελοποννησίων Ἀνδρῶν)

2021 Φεβρουάριος 2021

1	Δ		17	Τ	
2	Τ	Υπαπαντή	18	Π	
3	Τ		19	Π	
4	Π		20	Σ	
5	Π		21	Κ	Τελώνου και Φαρισαίου
6	Σ	Φωτίου	22	Δ	
7	Κ		23	Τ	
8	Δ		24	Τ	
9	Τ		25	Π	
10	Τ	Χαραλάμπους	26	Π	
11	Π		27	Σ	Πανσέληνος
12	Π		28	Κ	Του Ασώτου
13	Σ				
14	Κ				
15	Δ				
16	Τ				

Οι Βουτιανίτες πήραν μέρος στην μάχη στα Βέρβена.

Στις 18 Μαΐου 1821, στα Βέρβена της Αρκαδίας οι επαναστατημένοι Πελοποννήσιοι, σε μια μάχη που κράτησε όλη την μέρα, κατατρόπωσαν τους επιτιθέμενους Τούρκους. Ήταν η δεύτερη νίκη των επαναστατών, η πρώτη στις 13 Μαΐου στο Βαλτέτσι. Σε αυτή την μάχη πήραν μέρος και αρκετοί συγχωριανοί μας. Ακολούθησαν τους Λάκωνες καπεταναίους και τον Θεοδώρητο Βρεσθένης. Να πως περιγράφει την μάχη ο καθηγητής Πανεπιστημίου Π. Φάκλαρης: Οι Τούρκοι επιτίθενται ορμητικά να καταλάβουν τα Βέρβена, αλλά οι υπερασπιστές του στρατοπέδου, οχυρωμένοι μέσα στα πετρόχτιστα σπίτια, τους πύργους του χωριού, αλλά και τα ταμπούρια που είχαν κατασκευάσει στην περιφέρειά του, προβάλλουν σθεναρή αντίσταση και αναγκάζουν τους εχθρούς να αποσυρθούν στα βορειοανατολικά στο ύψωμα του Λούβρου, όπου και τοποθετούν μπαϊραχτάρη. Βλέποντας το τούρκικο μπαϊράκι πάνω από το χωριό, οι Έλληνες μουδιάζουν, αλλά ένας ηρωικός Μανιάτης, καταφέρνει να εξοντώσει τον μπαϊραχτάρη, καθώς και έναν δεύτερο που αμέσως έβαλαν οι Τούρκοι στη θέση του. Η αποτυχία των Τούρκων να στήσουν τη σημαία τους στο βράχο προκάλεσε τρόμο στο στρατό τους και έδωσε νέα ορμή στο ελληνικό στρατόπεδο. Οι αγωνιστές, αλλά και οι άμαχοι του χωριού εφορμούν εναντίον του εχθρού, τρέποντάς τον με πολλές απώλειες σε φυγή προς την κατεύθυνση των Δολιανών, όπου βρισκόταν η διοίκησή του. Οι Έλληνες τους καταδιώκουν και ανταλλάσσονται πυρά μέχρι τη δύση του ηλίου. Ο εχθρικός στρατός ανθίσταται για τελευταία φορά έξω από τα Δολιανά, αλλά δέχεται νέα επίθεση και τρέπεται σε άτακτη φυγή προς την Τρίπολη. Ο Μουσταφά Μπέης, που πολιορκεί τον Νικηταρά μέσα στα Δολιανά, βλέποντας τα διαδραματιζόμενα έξω από το χωριό, δίνει εντολή υποχώρησης. Οι Τούρκοι εγκαταλείπουν τις θέσεις τους και φεύγουν για να σωθούν προς την κατεύθυνση της Τρίπολης. Τότε ο Νικηταράς και οι άνδρες του βγαίνουν από τα σπίτια και καταδιώκουν με μένος τους Τούρκους, προκαλώντας τους σημαντικές απώλειες. Ο Φωτάκος συνοψίζει τη σημασία της μάχης: «...έλαβαν οι Έλληνες τόλμην μεγάλην να μην φοβούνται πλέον τους Τούρκους και άρχισαν να ερωτούν πού είναι οι Τούρκοι, όχι σαν πρώτα ότε έλεγαν, έρχονται οι Τούρκοι και έφευγαν».

Στην μάχη των Βερβένων στις 18 Μαΐου 1821 από τους Βουτιάνους συμμετείχαν:

- 1) Ο Πέτρος Στρατηγάκης, ετών 24, που σύμφωνα με τη προφορική παράδοση ήταν επικεφαλής των Βουτιανιτών.
- 2) Ο Ιωάννης Αναστασόπουλος μετέπειτα ιερέας του χωριού με καταγωγή από τα Καλύβια.
- 3) Ο Σπύρος Βερβενιώτης, ετών 20.
- 4) Ο Γιώργος Βούλγαρης, ετών 21.
- 5) Ο Σαράντος Γεωργακόπουλος, ετών 17.
- 6) Ο Νικόλαος Μανιάτης, ετών 36.
- 7) Ο Παναγιώτης Πόρεντας, ετών 26.
- 8) Ο Σπύρος Ρεμπελάς η Ρεμπελάκος (Φελλάς), ετών 21.
- 9) Ο Μιχάλης Παπανικολάου
- 10) Ο Νικόλαος Σαράντης
- 11) Ο Νικόλαος Τζαννέτος, ετών 18.
- 12) Ο Γεωργάκης Κολλινιάτης, που σκοτώθηκε κατά την διάρκεια του αγώνα της ανεξαρτησίας.
- 13) Ο Κωνσταντίνος Κωστάκης, ετών 17.
- 14) Ο Ιωάννης Κατσίρης, ετών 23.
- 15) Ο Γεώργιος Παπανικολάου ετών 21.
- 16) Ο Φίλιος Τζαννέτος, ετών 30.
- 17) Ο Μιχάλης Παπαδόπουλος η Σακελλαρόπουλος, ετών 49.
- 18) Ο Πέτρος Παπαδόπουλος (αδελφός του Μιχάλη) που σκοτώθηκε στο χωριό Μεχμέταγα Τεγέας από Τούρκους υπεείς.
- 19) Ο Παναγιώτης Κωστάκης.
- 20) Ο Παναγιώτης Μουλατσιώτης.
- 21) Θωμάς Στρατηγάκης, ετών 19.

Πόλεμος της Τριπολιτζάς και των πέριξ αυτής χωρίων. Πίνακας του Παναγιώτη Ζωγράφου με την καθοδήγηση του Μακρυγιάννη

Μάρτιος 2021

1	Δ		17	Τ	
2	Τ		18	Π	
3	Τ		19	Π	Α΄ Χαιρετισμοί
4	Π	Τσικνοπέμπτη	20	Σ	Θαύμα κολλύβων Θεοδώρου
5	Π		21	Κ	Κυριακή της Ορθοδοξίας
6	Σ	Ψυχοσάββατο	22	Δ	
7	Κ	Της Απόκρεω	23	Τ	
8	Δ		24	Τ	
9	Τ	Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων	25	Π	Εθνική εορτή
10	Τ		26	Π	
11	Π		27	Σ	
12	Π		28	Κ	Β΄ Νηστειών Πανσέληνος
13	Σ		29	Δ	
14	Κ	Τυροφάγου	30	Τ	
15	Δ	Καθαρά Δευτέρα	31	Τ	
16	Τ				

Πέτρος Παπαδόπουλος σκοτώθηκε στην μάχη στο Αχμέταγα.

Ο Πέτρος γιός του παπα Δημήτρη Σακελλαρόπουλου, πριν την επανάσταση είχε προασπισθεί με σθένος την περιουσία του στου Γελαδάρτη, την οποία ήθελε να καταπατήσει ο Κουρτ αγάς. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες, αν και προχωρημένης ηλικίας. Σκοτώθηκε κατά την διάρκεια της μάχης στο χωριό Μεχμέταγα (σήμερα Ρίζες Τεγέας). Στην μάχη αυτή στις 18 Ιουλίου 1826 οι επαναστάτες κατατρόπωσαν τρεις λόχους Αιγυπτίων ιππέων. Διακόσιοι Αιγύπτιοι νεκροί και τέσσερεις Έλληνες, μεταξύ αυτών και ο Πέτρος. Ο γιός του Σαράντος πήρε το επίθετο Πετράκης.

Παπα Γιάννης Αναστασόπουλος

Ένας ακούραστος αγωνιστής. Όργωσε όλη την Πελοπόννησο πολεμώντας. Μετά έγινε παπάς στα Καλύβια και το 1845 έγινε για 20 χρόνια παπάς στους Βουτιάνους. Πάμπτωχος, εκτός από τα ιερατικά του καθήκοντα, κυνηγούσε το μεροκάματο. Έτσι από υπερκόπωση έπαθε ρευματισμούς και έμεινε στο κρεβάτι για μεγάλο διάστημα. Ήταν παντρεμένος με την Κυριακούλα Τριλίκη. Είχε δυο κόρες και τον Τάσο που πήρε το επίθετο Παπαιωάννου. Ο Τάσος παντρεύτηκε την Κανέλα Γρ. Ζέππου. Εγγονές του Τάσου ήταν η Νικολέτα που παντρεύτηκε τον Σπύρο Παπανικολάου και η Γεωργίτσα που παντρεύτηκε τον Πάνο Θεοφίλη.

»Οί ύποφαινόμενοι, χρηματίσαντες όπλαρχηγοί τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος πιστοποιοῦμεν ὅτι ὁ Παπα—Γιάννης Ἀναστασόπουλος ἐκ τοῦ χωρίου Βουτιάνων τοῦ Δήμου Σελλασίας, ἅμα ἐξεργάγη ὁ ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας ἀγών, δράξας τὰ ὅπλα κατετάχθη ὡς ἔμπειρος στρατιώτης, ὧν τότε λαϊκός, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῶν Λακεδαιμονιακῶν ὁπλῶν κυρίου Παν. Γιατράκου. Παρευρέθη δὲ εἰς τὴν τῆς Τριπόλεως πολιορκίαν καὶ τὰς ἐξωθεν γενομένας μάχας Φραγκόβρυσιν, Βέρβαινα, Κερασιές, Τρίκορφα, Δολιανὰ μέχρι τῆς ἀλώσεως τοῦ φρουρίου αὐτῆς, εἰς Ἀργος ἐπὶ Δράμαλῃ εἰς Δερβενάκια μέχρι τῆς καταστροφῆς του, εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ Φρούρια τῶν Ἀράβων, εἰς Καλάμας, Ἀλμυρόν, Πολιανήν, Δαβιὰν καὶ Μεχμέταγα.

»Ὁ εἰρημένος Ἕλλην καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ἐξεπλήρωσεν ἐντελέστατα τὰ στρατιωτικά του χρέη μὲ ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ ἀμεμπτον διαγωγίην.

»Κατ' αἴτησίν του ὅθεν τοῦ δίδεται τὸ παρόν μας διὰ νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

Οἱ ὁπλαρχεγοί

Σωτὴρ Ζαχαρόπουλος, Λιᾶκος Γιατράκος Ἀντώνιος Α. Λόπουλος

20 Μαΐου 1846

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 16 Ἰουνίου 1865

Αἰτῆσις

Ἰωάννου Ἱερέως Ἀναστασοπούλου, κατοικοῦ Βουτιάνων
τοῦ Δήμου Σελλασίας

Π ρ ὶ σ

Τὴν ἐπὶ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἀγῶνος Ἐπιτροπὴν
Διὰ τοῦ Νομάρχου Λακωνίας

»Ἐπειδὴ ἔλαβον ἐνεργητικὸν μέρος κατὰ τὸν ὑπὲρ Ἐλευθερίας Ἱερὸν Ἀγῶνα τῆς Πατρίδος τὸ 1821 ὡς δηλοῦται εἰς τὸ ἐγκλειστον πιστοποιητικὸν εἰς τὴν ἀπὸ 23 Μαρτίου 1846 ἀναφορὰν μου τῶν ὁπλαρχηγῶν Λακεδαιμόνος Ἡλίας Γιατράκου κλπ., ἐπειδὴ βεβαιοῦται ἡ πενία μου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 266 τῆς 14ης ἰσταμένου πιστοποιητικοῦ ταυτότητος τοῦ Δημάρχου Σελλασίας καὶ τῶν ἐπισυναπτομένων τῇ 23 Μαρτίου 1846, παρακαλῶντας ἵνα εὐαρεστηθῆτε καὶ λάβετε αὐτὰ ὑπ' ὄψιν σας καὶ ἀμείψητε τοὺς ἀγῶνας μου.

Ἵποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Ὁ εὐπειθέστατος Ἰωάννης Ἱερεὺς Ἀναστασόπουλος.

Henri Decaïne Αποτυχημένη επιχείρηση

Απρίλιος 2021

1	Π		17	Σ	
2	Π	Γ' Χαιρετισμοί	18	Κ	Ε' Νηστειών
3	Σ		19	Δ	
4	Κ	Της Σταυροπροσκυνήσεως	20	Τ	
5	Δ		21	Τ	
6	Τ		22	Π	
7	Τ		23	Π	
8	Π		24	Σ	του Λαζάρου
9	Π	Δ' Χαιρετισμοί	25	Κ	Κυριακή των Βαΐων
10	Σ		26	Δ	
11	Κ	Δ' Νηστειών	27	Τ	Πανσέληνος
12	Δ		28	Τ	
13	Τ		29	Π	
14	Τ		30	Π	Μεγάλη Παρασκευή
15	Π				
16	Π	Ακάθιστος Ύμνος			

Η οικογένεια **Κουμάνταρου** κατάγεται από την Βαμβακού, και είχε κτήματα στην Χτόριζα [κάτω από τον Θεολόγο, στην Κελεφίνα, η οποία ερήμωσε μετά από επιδημία πανώλης]. Έτσι για να περνούν τον χειμώνα διάλεξαν τους Βουτιάνους, όπου και εγκαταστάθηκαν ως μόνιμοι κάτοικοι.

Ο **Μιχάλης Κουμάνταρος** ηγήθηκε των Βαμβακιτών στην εξέγερση των Ορλοφικών το 1769 και προβιβάστηκε σε αξιωματικό του ρωσικού στρατού. Μετά την αποτυχία της εξέγερσης επικηρύχτηκε και άρχισε ο κατατρεγμός του. Τελικά πήρε χάρη από τον Σουλτάνο και επέστρεψε στην Βαμβακού.

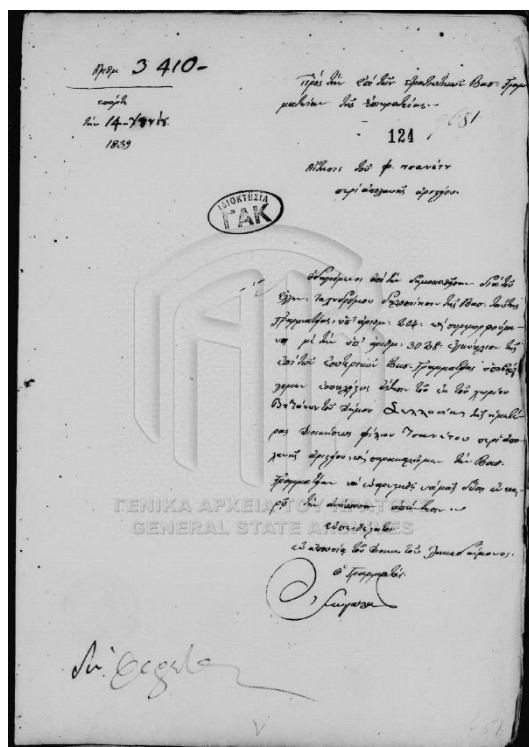
Παιδί του ο **Παναγιωτάκης**, ο οποίος απέκτησε τους Μελέτη (Αναγνώστης), Δημήτρη, Μιχάλη, Θόδωρο και δυο κορίτσια.

Ο **Μελέτης** έγινε καπετάνιος των Βαμβακιτών και έλαβε μέρος σε πολλές μάχες. Μαζί του βέβαια και τα αδέρφια του και τα παιδιά του ιδίως ο Νικόλαος. Η πατρίδα τον τίμησε με τον βαθμό του Αξιωματικού της Φάλαγγος και του απένειμε και παράσημο. Μετάλλιο δόθηκε και στον Δημήτρη. Επίσης στους Κουμανταραίους δόθηκαν και εθνικές γαίες.

Μελέτης Τριλίκης, έλαβε μέρος σε πολλές μάχες κατά των Τούρκων, «πολεμών ανδρειότατα». Ως ανταμοιβή των αγώνων του είχε δοθεί το σπαθί φονευθέντος άντρα του Ιμπραήμ.

Γρηγόρης και Στράτης Ζέππος, αδέρφια, κατάγονται από τα περίφημα Σουλιμοχώρια και μάλιστα από το Ψάρι της Τριφυλίας. Οι κάτοικοι των Σουλιμοχωρίων, οι γνωστοί Ντρέδες, ήταν από τους καλύτερους πολεμιστές της Επανάστασης. Ο Γρηγόρης είναι από τους πρώτους που μπήκαν στην Τριπολιτσά και τραυματίστηκε σοβαρά στο πόδι από πυροβολισμό που δέχτηκε από αμυνόμενο οθωμανό. Έμεινε χωλός. Έλαβε τον βαθμό του Αξιωματικού της Φάλαγγος.

Ο **Φίλιος Τζαννέτος** είχε πάει να δουλέψει στην Μικρά Ασία και απέκτησε αρκετά χρήματα. Όταν έμαθε τον θάνατο του πατέρα του από ευλογιά, επέστρεψε και η οικογένεια Τζαννέτου μετακόμισε από τον Μυστρά στους Βουτιάνους. Πήρε μέρος σε πολλές μάχες, Βέρβена, Άργος, Κόρινθο. Η πολιτεία του απένειμε μετάλλιο.

Αίτηση Φίλιου Τζαννέτου για αναγνώριση των αγώνων του.

Απονομή σιδηρού μετάλλιου στον Δ. Κουμάνταρο

Μάιος 2021

1	Σ		17	Δ	
2	Κ	Πάσχα	18	Τ	
3	Δ	Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος	19	Τ	
4	Τ		20	Π	
5	Τ		21	Π	Κωνσταντίνου και Ελένης
6	Π		22	Σ	
7	Π	Ζωοδόχου Πηγής	23	Κ	Του Παραλύτου
8	Σ	Νικολάου του εξ' εώας	24	Δ	
9	Κ	Θωμά, Αγίου Χριστοφόρου	25	Τ	
10	Δ		26	Τ	Πανσέληνος
11	Τ		27	Π	
12	Τ		28	Π	
13	Π		29	Σ	
14	Π		30	Κ	
15	Σ				
16	Κ	Των Μυροφόρων			

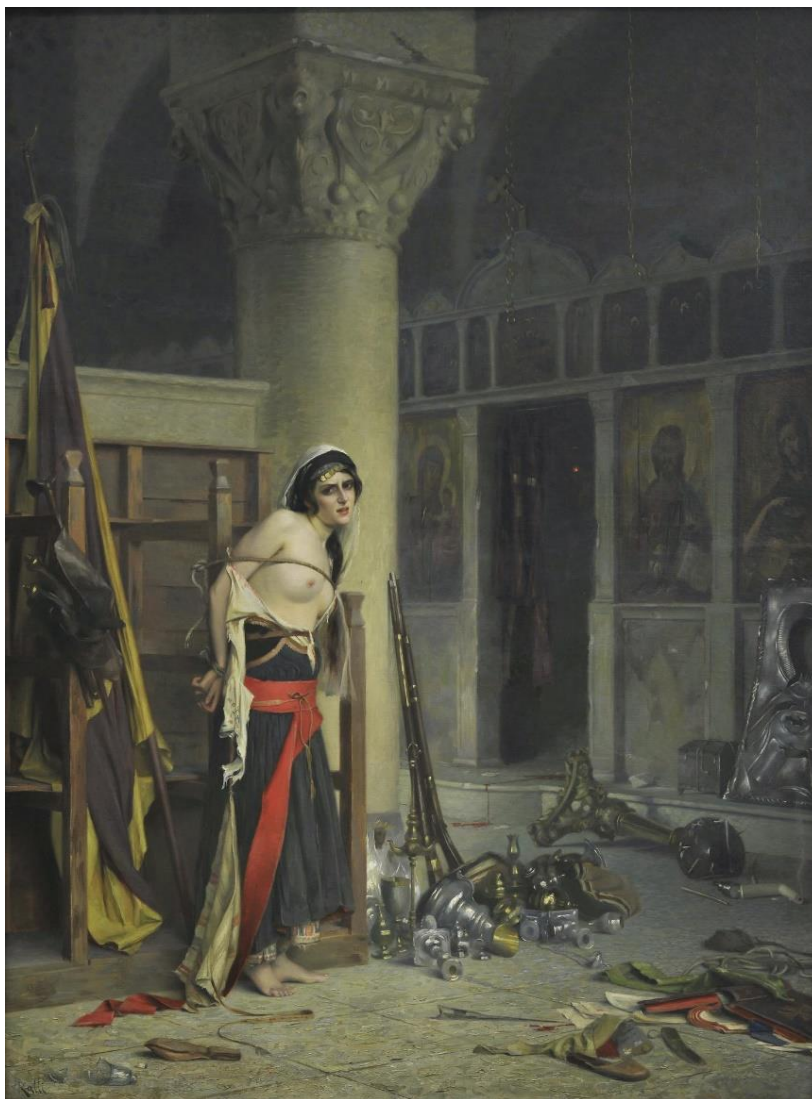
Ιούνιος 2021

1	Τ		17	Π	
2	Τ		18	Π	
3	Π		19	Σ	
4	Π		20	Κ	Πεντηκοστή
5	Σ		21	Δ	Αγίου Πνεύματος
6	Κ		22	Τ	
7	Δ		23	Τ	
8	Τ		24	Π	Πανσέληνος
9	Τ		25	Π	
10	Π	Ανάληψη του Χριστού	26	Σ	
11	Π		27	Κ	Αγίων Πάντων
12	Σ		28	Δ	
13	Κ		29	Τ	Πέτρου και Παύλου
14	Δ		30	Τ	Σύναξις Αγίων Αποστόλων
15	Τ				
16	Τ				

Η δραματική ιστορία της οικογένειας Τσαχαλιά

Η οικογένεια Τσαχαλιά βρίσκεται στους Βουτιάνους από το 1750.

Ο μεγαλοκτηνοτρόφος Νικόλας φοβούμενος την επέλαση του Ιμπραήμ αποφασίζει να μεταφέρει το κοπάδι του, μέσω της Λαγκάδας του Ταΰγετου στην Αλαγονία. Ο Νικόλας και η γυναίκα του η Χριστίτσα, ο γιός τους Φίλιππος, οι τρεις θυγατέρες, Γιαννούλα, Κωνσταντίνα, Χρυσούλα, τα τσοπανόπουλα Δήμος Γεωργακόπουλος, Χρήστος Λαγός και Σπύρος Φελλάς, άλογα, μουλάρια φορτωμένα με την οικοσκευή, τα γιδοπρόβατα, πάνω από χίλια, ξεκίνησαν από τους Βουτιάνους. Προσπαθούν να φτάσουν στο γεφύρι του Κόπανου. Στου Γελαδάρη έπεσαν σε ενέδρα του τούρκικου ιππικού. Τον Νικόλα τον έσφαξαν μπρος στα μάτια της γυναίκας του και των παιδιών του. Ο Χρήστος Λαγός και ο Σπύρος Φελλάς πρόλαβαν και κρύφτηκαν σε κάτι βάτα. [Αχ καλό μου βατάκι, έλεγε ο Φελλάς, μου έσωσες τη ζωή]. Έρχεται η νύχτα. Άνθρωποι, ζώα, το κοπάδι σε κύκλο, τους φυλάνε. Ο Φίλιππος σώθηκε τρέχοντας προς τον Κλαδά. Την άλλη μέρα το κοπάδι οδηγήθηκε στην Τρίπολη, μαζί τους πήραν και την Χριστίτσα. Τα κορίτσια και ο Δήμος οδηγήθηκαν στην Πύλο. Η Χριστίτσα δραπετεύσε από την Τρίπολη, μάζεψε ότι είχε απομείνει από τον άντρα της και τον έθαψε εκεί. Μπόρεσαν να δραπετεύσουν από την Πύλο και η Γιαννούλα με τον Δήμο και πεζοπορώντας γύρισαν στους Βουτιάνους. Τα άλλα δυο κορίτσια αναφέρονται στον κατάλογο αιχμαλώτων που συντάχτηκε μετά την απελευθέρωση, αλλά δυστυχώς δεν έγινε δυνατό να εντοπιστούν. Εγγονή του Φίλιππου είναι η Χριστίτσα που παντρεύτηκε τον Γιώργη Καπερώνη. Η Γιαννούλα παντρεύτηκε τον Νικόλα Κάβουρα, μεγαλοκτηνοτρόφο, και απέκτησαν τους Χρήστο, Πάνο, Γιώργη και Ηλία. Έμεινε χήρα και ξαναπαντρεύτηκε τον Νικόλα Τζαννέτο, παιδί τους ο Τζαννέτος.

Θεόδωρος Ράλλης Η λεία.1906

Χρονολόγιο της Επανάστασης

1821

6 Ιανουαρίου: Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης από τα Επτάνησα αποβιβάζεται στην Καρδαμύλη της Μάνης.

26 - 29 Ιανουαρίου: Στη διάσκεψη της Βοστίτσας (Αίγιο), επιφυλακτικοί οι πρόκριτοι στις εξαγγελίες του Παπαφλέσσα.

22 Φεβρουαρίου: Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης διαβαίνει τον Προύθο,

4 Φεβρουαρίου: Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κυκλοφορεί την επαναστατική προκήρυξη «Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος»,

2 Μαρτίου: Ο Μορά Βαλεσί Χουρσίτ πασάς φτάνει στα Ιωάννινα για να αντιμετωπίσει τον Αλή πασά.

10 Μαρτίου: Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης συγκροτεί στο Φώξινο τον Ιερό Λόχο.

17 Μαρτίου: Έλληνες αγωνιστές υπό τον Σωτήρη Χαλαλμπή και τους Πετμεζαίους πολιορκούν τους Πύργους των Καλαβρύτων, που παραδίδονται έπειτα από λίγες μέρες (21 Μαρτίου).

22 Μαρτίου: Οι επαναστάτες μπαίνουν στην Πάτρα.

23 Μαρτίου: Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Παπαφλέσσας και ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης απελευθερώνουν την Καλαμάτα από τους Οθωμανούς Τούρκους. Την ίδια μέρα ο Ανδρέας Λόντος κηρύσσει την Επανάσταση στη Βοστίτσα.

24 Μαρτίου: Κήρυξη της Επανάστασης στη Ρούμελη.

26 Μαρτίου: Τούρκοι από τον Μυστρά και τα Μπαρδουνοχώρια καταφεύγουν στην Τρίπολη και τη Μονεμβασιά.

28 Μαρτίου: στον ελεύθερο Μυστρά τελείται δοξολογία από τον γηραιό Μητροπολίτη Χρύσανθο και τον Θεοδώρητο. Ο Π. Κρεββατάς υψώνει το λάβαρο της ελευθερίας, παρευρίσκονται ο Αντώνιος Νικολόπουλος και ο Παναγιώτης Γιατράκος.

Αρχίζει η πολιορκία της Μονεμβασιάς.

10 Απριλίου: Πάσχα. Απαγχονισμός του πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄

23-24 Απριλίου: Ο Αθανάσιος Διάκος στην Αλαμάνια.

8 Μαΐου: Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος στο Χάνι της Γραβιάς. .

12-13 Μαΐου: Η νίκη των επαναστατικών δυνάμεων στο Βαλτέτσι

18 Μαΐου: Η μάχη στα Βέρβενια

26 Μαΐου: «Πράξη των Καλτετζών». Ιδρύεται η Πελοποννησιακή Γερουσία με πρόεδρο τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Ιούνιος: Ο Δ. Υψηλάντης φτάνει στην Πελοπόννησο.

7 Ιουνίου: Ήττα του Ιερού Λόχου στο Δραγατσάνι, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης καταφεύγει στην Αυστρία.

23 Ιουλίου: Οι Τούρκοι παραδίδουν στις επαναστατικές δυνάμεις το Κάστρο της Μονεμβασιάς.

15 Σεπτεμβρίου: Στον Άγιο Αθανάσιο κοντά στην Τριπολιτσά αποβαίνουν άκαρπες οι συνομιλίες ανάμεσα στην ελληνική (Θ. Κολοκοτρώνης, Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, Π. Π. Γερμανός και Αναγνωσταράς) και την τουρκική αντιπροσωπεία για την παράδοση της πρωτεύουσας του Μοριά στους επαναστάτες.

23 Σεπτεμβρίου: Οι επαναστάτες καταλαμβάνουν την πρωτεύουσα του Μοριά, την Τριπολιτσά.

20 Δεκεμβρίου: Έναρξη των εργασιών της Α΄ Εθνοσυνέλευσης στην Πιάδα της Παλαιάς Επιδαύρου.

1822

1 Ιανουαρίου: Ψηφίζεται το «Προσωρινό Πολίτευμα της Ελλάδος» στην Επίδαυρο.

12 Ιανουαρίου: Ήττα στα Στύρα της Εύβοιας. Σκοτώνεται ο Ηλίας Μαυρομιχάλης.

14 Ιανουαρίου: Οι Τούρκοι παραδίδουν με συνθήκη το κάστρο της Κορίνθου στον Δημήτριο Υψηλάντη.

25 Ιανουαρίου: Σκοτώνεται ο Αλή πασάς των Ιωαννίνων.

30 Μαρτίου: Η καταστροφή της Χίου.

2 Απριλίου 1822 Πάσχα

13 Απριλίου: Δεκατρία κορίτσια της Νάουσας ρίχνονται στον καταρράκτη της Αραπίτσας.

4 Ιουλίου: Μάχη στο Φανάρι. Πεθαίνει ο Κυριακούλης Μαυρομιχάλης. Ήττα στο Πέτα.

26 Ιουλίου: Καταστροφή του Δράμαλη στα Δερβενάκια.

Αύγουστος: Ο Γεώργιος Κάνιγκ γίνεται υπουργός Εξωτερικών της Αγγλίας.

3 Δεκεμβρίου: Το Ναύπλιο παραδίνεται στους Έλληνες.

31 Δεκεμβρίου: Λύεται η πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου.

1823

Μάρτιος 1823: Η Αγγλία αναγνωρίζει τους Έλληνες ως εμπολέμους. Η απόφαση της αγγλικής κυβέρνησης αποτελεί de facto αναγνώριση της Ελληνικής Επανάστασης.

30 Μαρτίου: Αρχίζουν οι εργασίες της Β΄ Εθνικής Συνέλευσης των Ελλήνων στο Άστρος της Κυνουρίας.

22 Απριλίου 1823 Πάσχα

10 Ιουλίου: Ο Μαυροκορδάτος εκλέγεται πρόεδρος του Βουλευτικού παρά τις αντιδράσεις του Κολοκοτρώνη. Την επομένη εξαναγκάζεται σε παραίτηση.

8-9 Αυγούστου: Μάχη στο Κεφαλόβρυσο. **Θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη.**

12 Αυγούστου: Πάνδημη κηδεία του Μάρκου Μπότσαρη στο Μεσολόγγι.

Φθινόπωρο 1823: Αρχίζει η διαμάχη ανάμεσα στους αγωνιστές.

16 Νοεμβρίου: Δολοφονία Παναγιώτη Κρεββατά στο Μπακάλη Σκάλα των Βουτιάνων.

24 Δεκεμβρίου: Ο Λόρδος Μπάιρον φτάνει στο Μεσολόγγι.

1824 Δίσεκτο

1 Ιανουαρίου: Ο Ελβετός φιλέλληνας γιατρός Μάγερ εκδίδει στο Μεσολόγγι την εφημερίδα «Ελληνικά Χρονικά».
6 Ιανουαρίου: Ο πρόεδρος του νομοτελεστικού σώματος Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης και το μέλος Σ. Χαραλάμπης καθαρίζονται. Τη θέση του Μαυρομιχάλη καταλαμβάνει ο Γ. Κουντουριώτης.
16-17 Ιανουαρίου: Οι πολιτικές αντιθέσεις εκφράζονται ήδη με την παρουσία δύο κυβερνήσεων: Η μία έχει την έδρα της στην Τρίπολη υπό τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και η άλλη στο Κρανίδι υπό τον Κουντουριώτη.
9 Φεβρουαρίου: Υπογράφεται στο Λονδίνο συμφωνητικό ανάμεσα σε Άγγλους κεφαλαιούχους και τους εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης Ορλάνδο και Λουριώτη για τη σύναψη δανείου ύψους 800.000 λιρών.
5 Απριλίου: Οι οπαδοί του Κουντουριώτη καταλαμβάνουν την Τριπολιτσά.

6 Απριλίου 1824 Πάσχα

7 Απριλίου: Ο λόρδος Βύρων πεθαίνει στο Μεσολόγγι.

7-8 Ιουνίου: Καταστροφή της Κάσου από τους Τουρκοαιγυπτίους του Χουσεΐν.

12 Ιουνίου: Η άφιξη των εκπροσώπων του νομοτελεστικού σώματος στο Ναύπλιο σηματοδοτεί την παύση του εμφύλιου πολέμου.

21 Ιουνίου: **Καταστροφή των Ψαρών** από τους Τουρκοαιγυπτίους.

2 Ιουλίου: Η κυβέρνηση δίνει αμνηστία στους αντικυβερνητικούς.

3 Ιουλίου: Σημαντική επιτυχία του ελληνικού στόλου υπό τον Τσαμαδό, τον Μιαούλη και τον Σαχτούρη στα ανοιχτά των Ψαρών.

2 Αυγούστου: Γέννηση στη Λευκάδα του Αριστοτέλη, γιου του Ιωάννη Βαλαωρίτη και της Αναστασίας Τυπάλδου-Φορέστη. Ο ποιητής του «Φωτεινού» και ο επικός υμνητής του 1821 πέθανε στις 24 Ιουλίου 1879.

9 Οκτωβρίου: Ο Πανούτσος Νοταράς εκλέγεται πρόεδρος της Βουλής, με αντιπρόεδρο τον Θεοδώρητο Βρεσθένης.

22 Οκτωβρίου: Ο Παπαφλέσσας, υπουργός Εξωτερικών, εισβάλλει στην Αρκαδία για να πλήξει τους οπαδούς του Κολοκοτρώνη.

12 Νοεμβρίου: Θάνατος του Πάνου Κολοκοτρώνη στη διάρκεια συμπλοκής με τους οπαδούς του Κουντουριώτη έξω από την Τριπολιτσά, στο χωριό Θάνα.

2 Δεκεμβρίου: Οι κυβερνητικοί καταλαμβάνουν την Τριπολιτσά.

30 Δεκεμβρίου: Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης παραδίδεται στην κυβέρνηση.

1825

12 Ιανουαρίου: Πεθαίνει στο λοιμοκαθαρτήριο της Ζακύνθου ο εθνικός ευεργέτης Ιωάννης Βαρβάκης (γεν. Ψαρά, 1750). Ο Βαρβάκης είχε αποκτήσει μεγάλη περιουσία στο Αστραχάν της Ρωσίας, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας διέθεσε για τον Αγώνα.

26 Ιανουαρίου: Υπογράφεται στο Λονδίνο από τους εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης (Ι. Ορλάνδος, Ι. Ζαΐμης, Α. Λουριώτης) και τον Όμιλο Άγγλων Κεφαλαιούχων το δεύτερο δάνειο, ύψους 2.000.000 λιρών Αγγλίας.

6 Φεβρουαρίου: Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος εκλέγεται γενικός γραμματέας του εκτελεστικού. Την ίδια μέρα ο Κολοκοτρώνης, ο Κανέλλος και ο Νικόλαος Δεληγιάνης, ο Παναγιώτης και ο Ιωάννης Νοταράς, ο Θ. Γρίβας κ.ά. προφυλακίζονται από τους κυβερνητικούς στη Μονή του Προφήτη Ηλία στην Ύδρα.

12 Φεβρουαρίου: Τουρκοαιγυπτιακά στρατεύματα υπό τον Ιμπραήμ αποβιβάζονται στη Μεθώνη.

5 Μαρτίου: Νέες ενισχύσεις από την Αίγυπτο καταφτάνουν στη Μεθώνη.

9 Μαρτίου: Η πρώτη σύγκρουση του Ιμπραήμ με επαναστατικές δυνάμεις στην περιοχή του Νεόκαστρου (Ιωάννης και Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης) λήγει με απόλυτη επικράτηση των αιγυπτιακών δυνάμεων. Λίγες μέρες αργότερα σε νέα μάχη στην ίδια περιοχή τραυματίζεται θανάσιμα ο Ι. Μαυρομιχάλης (14.3.1825).

29 Μαρτίου 1825 Πάσχα

7 Απριλίου:

Νίκη του Ιμπραήμ στο Κρεμμύδι, κοντά στο Νεόκαστρο.

Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος φυλακίζεται από τους κυβερνητικούς στην Ακρόπολη.

15 Απριλίου: Αρχίζει η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου από τον Κιουταχί.

26 Απριλίου:

Οι υπό τον Ιμπραήμ τουρκοαιγυπτιακές δυνάμεις καταλαμβάνουν τη Σφακτηρία.

Θάνατος του φιλέλληνα Σανταρόζα, του Αναγνωσταρά, του Α. Τσαμαδού, του Σαχίνη, του Δ. Σαχτούρη κ.ά. Το μπρίκι του Τσαμαδού «ΑΡΗΣ» διαφεύγει, ενώ βάλλεται με καταιγιστικά πυρά από τα αιγυπτιακά πλοία.

11 Μαΐου: Το Νεόκαστρο έπειτα από συμφωνία παραδίδεται στον Ιμπραήμ. Ο Π. Πατράκος και ο Γ. Μαυρομιχάλης κρατούνται ως αιχμάλωτοι.

18 Μαΐου: Η κυβέρνηση χορηγεί αμνηστία στον Κολοκοτρώνη, ο οποίος αναλαμβάνει την αρχηγία του αγώνα εναντίον του Ιμπραήμ.

20 Μαΐου: Μάχη στο Μανιάκι. Ηρωικός θάνατος του Παπαφλέσσα.

31(;) Μαΐου: Δολοφονείται στις Σπέτσες η Μπουμπουλίνα.

5 Ιουνίου: **Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος δολοφονείται στην Ακρόπολη των Αθηνών**, όπου είχε φυλακιστεί.

8 Ιουνίου: Νέα αποτυχημένη προσπάθεια του Κιουταχί εναντίον του Μεσολογγίου.

10 Ιουνίου: Ο Ιμπραήμ καταλαμβάνει την Τριπολιτσά.

13 Ιουνίου: Νίκη των Ελλήνων υπό τον Μακρυγιάννη και τον Δημήτριο Υψηλάντη στους Μύλους της Αργολίδας.

14 Ιουνίου: Ο Ιμπραήμ κατακαίει το Άργος.

22 Ιουνίου: Ο Γάλλος συνταγματάρχης Κάρολος Φαβιέρος διορίζεται από την κυβέρνηση αρχηγός του τακτικού στρατού.

23 Ιουνίου: Ήττα των υπό τον Κολοκοτρώνη ελληνικών δυνάμεων από τους Τουρκοαιγυπτίους του Ιμπραήμ στα Τρίκορφα της Τριπολιτσάς. Σημαντικές απώλειες των Ελλήνων.

7 Ιουλίου: Ο Ομέρ Βρυώνης καταλαμβάνει την περιοχή του Θησείου στην Αθήνα.

10 Ιουλίου: Ο Ιμπραήμ προσβάλλει το στρατόπεδο των Ελλήνων στα Βέρβена. Οι Έλληνες το εγκαταλείπουν σε συνθήκες πανικού και πάνε στον Άγιο Πέτρο και την Αράχωβα.

29 – 30 Αυγούστου: Εισβολή του Ιμπραήμ στην Λακωνία. Αλεποχώρι, Χάνι Κρεβατά

31 Αυγούστου: ο Ιμπραήμ περνά από τον Βρουλιά και καταλήγει στον Μιστρά. Τις επόμενες μέρες Μπαρδουνοχώρια, Τρίνισα, Μονεμβασιά, Βάτικα, καταστρέφει και λεηλατεί, αιχμαλωτίζει κυρίως γυναικόπαιδα.

11 Σεπτεμβρίου: καταστρέφει τα Νιάτα [100 αιχμάλωτοι]. Επιχειρεί να εισβάλει από Μαρί και από Γεράκι στην Κυνουρία. Ο Κολοκοτρώνης έχει δημιουργήσει αμυντική γραμμή στα χωριά Βέρεια, Άγιο Βασίλειο, Κοσμά, Κρεμαστή και έτσι αποτρέπεται η προέλαση προς τα εκεί.

15 Σεπτεμβρίου: το ολοκαύτωμα στο παλιομονάστηρο του Βρονταμά.

24 Οκτωβρίου: Σημαντικές ενισχύσεις καταφτάνουν στο Νεόκαστρο από την Αίγυπτο υπό τον Τοπάλ πασά και τον Μουχαράμπεη.

1 Νοεμβρίου: Μάχη μεταξύ Λάσπης και Εριβίου Θηβών. Μεγάλη νίκη των Ελλήνων (Γ. Καραϊσκάκης).

3 Νοεμβρίου: Ολοκαύτωμα του Μαυροματίου. Ο οπλαρχηγός Αθ. Σκουρτανιώτης πέφτει στην Αγία Σωτήρα Μαυροματίου Θηβών με 50 άντρες, έχοντας προηγουμένως αντιμετωπίσει 600-700 Τούρκους.

6 Νοεμβρίου: Ο αιγυπτιακός στόλος καταφτάνει έξω από το Μεσολόγγι.

8-11 Νοεμβρίου: Εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του Ιμπραήμ στην Ηλεία.

20 και 23 Νοεμβρίου: Ο ελληνικός στόλος ανεφοδιάζει το Μεσολόγγι.

25 Νοεμβρίου: Αμφίρροπη ναυμαχία έξω από τη Γλαρέτσα της Ηλείας.

1 Δεκεμβρίου: Θάνατος του τσάρου Αλέξανδρου Α΄. Τον διαδέχεται ο αδελφός του Νικόλαος Α΄, γνωστός για τα φιλοπόλεμα αισθήματά του.

18 Δεκεμβρίου: Ο Ιμπραήμ φτάνει στο Μεσολόγγι για να ενισχύσει τους πολιορκητές.

1826

Φεβρουάριος: Σφίγγει ο κλοιός γύρω από το πολιορκημένο Μεσολόγγι.

10-11 Απριλίου: Η Έξοδος του Μεσολογγίου. Το Μεσολόγγι καταλαμβάνεται από τους Τουρκοαιγυπτίους.

16 Απριλίου: Η Γ΄ Εθνοσυνέλευση διακόπτει τις εργασίες της. Ιδρύεται η «Διοικητική Επιτροπή της Ελλάδος».

18 Απριλίου: Η νέα κυβέρνηση υπό τον Α. Ζαΐμη εγκαθίσταται στο Ναύπλιο.

18 Απριλίου 1826 Πάσχα

15 Μαΐου: Οι διασωθέντες από τη φρουρά του Μεσολογγίου φτάνουν στο Ναύπλιο.

11 Μαΐου: ο Ιμπραήμ καταστρέφει τα Δολιανά, Βέρβена, Καστρί Άγιο Πέτρο.

12 Μαΐου: πυρπολείται η Αράχωβα. Περνά από τα έρημα Βρέσθена, Βρουλιά και φτάνει στον Μυστρά.

3-5 Ιουνίου: Διάλυση του στρατιωτικού σώματος των γενιστάρων στην Κωνσταντινούπολη έπειτα από διαταγή του σουλτάνου Μαχμούτ.

21-25 Ιουνίου: Αποτυχημένη εκστρατεία του Ιμπραήμ εναντίον της Μάνης. Ήττα στη δυτλή μάχη της Βέργας-Διρού.

7-12 Ιουλίου: Αψιμαχίες ανάμεσα σε Έλληνες και Τούρκους στα Μεσόγεια της Αττικής και κοντά στην Αθήνα.

16 Ιουλίου: Ο Κιουταχής έρχεται στην Αθήνα και στρατοπεδεύει στην περιοχή Πατήσια. Κανονιοβολισμός της πόλης.

18 Ιουλίου: Μάχη στο Μεχμέταγα (Ρίζες Τεγέας). Οι Αιγύπτιοι χάνουν 200 ιππείς, οι Έλληνες 4 μεταξύ των οποίων ο Βουτιανίτης Πέτρος Παπαδόπουλος.

26 Ιουλίου: Ισχυρές δυνάμεις υπό τον Ιμπραήμ κατευθύνονται προς την Κυνουρία, Βέρβена, Δολιανά, Καστρί, Άγιο Πέτρος [από τις 400 κατοικίες σώθηκαν μόνο 10], Μονή Μαλεβής, Άγιος Ιωάννης, Άστρος.

31 Ιουλίου - 4 Αυγούστου: πολιορκείται το Άστρος. Ηρωική άμυνα, αποτυχία κατάληψης. Με τρεις φάλαγγες οι δυνάμεις κινούνται προς Λακωνία η 1^η Άγιος Πέτρος, Αράχωβα, η 2^η Πλάτανος, Σίταινα, Βαμβακού, Βρέσθена, η 3^η Πραστός [καταστρέφεται], Βασαράς.

3 Αυγούστου: Ο Γκούρας κλείνεται με τους άντρες του στην Ακρόπολη. Η πόλη παραδίδεται στον Κιουταχί.

6 Αυγούστου: Νίκη του Γ. Καραϊσκάκη στο Χαϊδάρι.

19 Αυγούστου: κοντά στον Βασσαρά οι επαναστάτες χτυπούν ένα απόσπασμα του στρατού σκοτώνοντας 185 και αιχμαλωτίζοντας 17 Τουρκοαιγυπτίους και απελευθερώνοντας 40 Έλληνες αιχμαλώτους. Παράλληλα, απελευθερώνουν 10.000 γιδοπρόβατα, 300 βόδια και 200 άλογα και μουλάρια.

21-27 Αυγούστου: Νέα αποτυχημένη προσπάθεια του Ιμπραήμ να καταλάβει τη Μάνη. Ήττα στη θέση Πολυάραβος.

3 Σεπτεμβρίου: Το ατμηλατο πλοίο «ΚΑΡΤΕΡΙΑ» φτάνει στο Ναύπλιο υπό τη διακυβέρνηση του φιλέλληνα Άμπνεί Άστιγκς.

13 Σεπτεμβρίου: Σημαντική νίκη του Ιωάννη Μακρυγιάννη και των παλικαριών του στην Αθήνα σε βάρος του Κιουταχί.

18-30 Σεπτεμβρίου: Εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του Ιμπραήμ στην περιοχή των Καλαβρύτων.

30 Σεπτεμβρίου: Φονεύεται μέσα στην Ακρόπολη ο Γιάννης Γκούρας.

6-7 Οκτωβρίου: Αποτυχημένες προσπάθειες των Τούρκων να καταλάβουν την Ακρόπολη.

11 Οκτωβρίου: Ενίσχυση των πολιορκούμενων της Ακρόπολης από τον Κριεζιώτη, τον Δεληγιώργη κ.ά.

30 Οκτωβρίου: Ήττα των Ελλήνων στη Ζαγορά της Λιβαδειάς. Θάνατος του Γιαννάκη Ανδρούτσου, αδελφού του Οδυσσέα.

2-4 Νοεμβρίου: Αμφίρροπες μάχες ανάμεσα στις δυνάμεις του Καραϊσκάκη και τους Τούρκους στην περιοχή της Δόμβραινας Θηβών.

11 Νοεμβρίου: Η κυβέρνηση Α. Ζαΐμη μεταφέρει την έδρα της στην Αίγινα.

12-23 Νοεμβρίου: Επιχειρήσεις του Καραϊσκάκη στην περιοχή της Αράχοβας και της Λιβαδειάς. Μεγάλη νίκη στις

24.11.1826 στην Αράχοβα και θάνατος του Μουσταμπεη.

1 Δεκεμβρίου: Ο Φαβιέρος ενισχύει τους υπερασπιστές της Ακρόπολης.

3 Δεκεμβρίου: Καταπλέει στην Αίγινα η φρεγάτα «ΕΛΛΑΣ» υπό τη διεύθυνση του Χάμιλτον.

25 Δεκεμβρίου: Πρόταση του Κιουταχή προς τη φρουρά της Ακρόπολης να παραδοθεί απορρίπτεται.

1827

19 Ιανουαρίου: Οι υπό τον Νότη Μπότσαρη και τον Δράκο ελληνικές δυνάμεις καταβάλλουν στο Δίστομο ισχυρές τουρκικές δυνάμεις.

20 Ιανουαρίου: Ο Καραϊσκάκης διέρχεται με τους άντρες του μέσα από το στρατόπεδο του Ομέρ πασά της Καρύστου.

24 Ιανουαρίου: Αφίξη του φιλέλληνα Άγγλου συνταγματάρχη Τόμας Γκόρντον με στρατεύματα στο Φάληρο.

27 Ιανουαρίου:

Ήττα των Ελλήνων στο Καματερό Φυλής από τις δυνάμεις του Κιουταχή.

Θάνατος του Διονυσίου Βούρβαχη, συνταγματάρχη του γαλλικού στρατού.

31 Ιανουαρίου: Ο Καραϊσκάκης τραυματίζεται σε μάχη κοντά στο Δίστομο. Στην ίδια μάχη σκοτώνεται ο οπλαρχηγός Γριβογιώργος.

11 Φεβρουαρίου: Υπό την προεδρεία του Γ. Σισίνη αρχίζει τις συνεδριάσεις της στην Ερμιόνη η Γ' Εθνοσυνέλευση.

26 Φεβρουαρίου: Φτάνει στο Πόρτο Χέλι, προερχόμενος από την Ιταλία, ο Άγγλος αξιωματικός Ρίτσαρντ Τσορτς.

4 Μαρτίου: Μάχη στο Κερατσίνι και νίκη των Ελλήνων (αρχηγός ο Γ.Καραϊσκάκης).

19 Μαρτίου: Β' περίοδος της Γ' Εθνοσυνέλευσης στην Τροιζήνα.

22 Μαρτίου: Ήττα του Καραϊσκάκη κοντά στο Δαφνί.

29 Μαρτίου: Ο Κόχραν ορκίζεται στόλαρχος ενώπιον της Εθνοσυνέλευσης.

30 Μαρτίου: Η Εθνοσυνέλευση εκλέγει τον Ιωάννη Καποδίστρια «Κυβερνήτη της Ελλάδος» με επταετή διάρκεια θητείας.

3 Απριλίου 1827 Πάσχα

3 Απριλίου:

Σύσταση αντικυβερνητικής επιτροπής υπό τους Γ. Μαυρομιχάλη, Γιαννούλη Νάκο και Μαρκή Μιλαέτη, η οποία θα κυβερνήσει τη χώρα μέχρι την άφιξη του Καποδίστρια.

Την ίδια μέρα ο Ρίτσαρντ Τσορτς διορίζεται αρχιστράτηγος.

8 Απριλίου: Μάχη στο Φάληρο και νίκη των Ελλήνων (αρχηγός ο Μακρυγιάννης).

13 Απριλίου: Μάχη κοντά στη Μουνηχία και νίκη των Ελλήνων (Καραϊσκάκης και Γενναίος Κολοκοτρώνης).

22-23 Απριλίου: Θανάσιμος τραυματισμός του Καραϊσκάκη στη μάχη του Φαλήρου.

24 Απριλίου: Ήττα των Ελλήνων στον Ανάτο (σημερινή περιοχή Νέου Κόσμου). Στη διάρκεια της μάχης σκοτώθηκαν ο Λ. Βέικος, ο Γ. Τζαβέλας, ο Δράκος κ.ά.

1 Μαΐου: Η συνέλευση ψηφίζει το «Πολιτικόν Σύνταγμα της Ελλάδος». Τέσσερις μέρες αργότερα διακόπτει τις εργασίες της.

24 Μαΐου: Παράδοση της Ακρόπολης στους Τούρκους.

4 Αυγούστου: Οι πρεσβευτές των Μεγάλων Δυνάμεων ζητούν με έγγραφό τους προς την Πύλη τον τερματισμό των εχθροπραξιών στο Μοριά. Το αίτημά τους απορρίπτεται.

17 Αυγούστου: Η κυβέρνηση και η βουλή εγκαθίστανται στην Αίγινα.

26 Αυγούστου: Ο τουρκοαιγυπτιακός στόλος υπό το ναύαρχο Μουχαρέμ καταπλέει στον κόλπο του Νεόκαστρου.

10 Σεπτεμβρίου: Οι ναύαρχοι Κόδριγκτον της Αγγλίας και Δεριγνί της Γαλλίας ανακοινώνουν με έγγραφό τους στον Ιμπραήμ πασά ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Λονδίνου, απαγορεύεται κάθε κίνηση στρατευμάτων.

18 Σεπτεμβρίου: Ναυμαχία της Σκάλας Σαλώνων. Ο Άστινξ, κυβερνήτης του πλοίου «ΚΑΡΤΕΡΙΑ», καταστρέφει τουλάχιστον τρία τουρκικά πλοία και κυριεύει τρία αυστριακά.

20 Σεπτεμβρίου: Συνεχίζεται η καταστροφή των καρποφόρων δέντρων της Μεσσηνίας από τον Ιμπραήμ.

2 Οκτωβρίου: Θάνατος στο Λονδίνο του Φρειδερίκου Νορθ, κόμητος του Γκίλφορντ, ύπατου αρμοστή των Ιονίων Νήσων και θερμού φιλέλληνα.

8 Οκτωβρίου: Ναυμαχία του Ναυαρίνου.

1828 Δίσεκτο

6 Ιανουαρίου: Ο Ιωάννης Καποδίστριας φτάνει στο Ναύπλιο, μετά την απόφαση της Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας, η οποία τον εξέλεξε πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας. Τρεις μέρες αργότερα φτάνει στην Αίγινα, πρώτη πρωτεύουσα της ελεύθερης Ελλάδας.

18 Ιανουαρίου: Ίδρυση της «Προσωρινής Διοικήσεως της Επικράτειας».

20 Ιανουαρίου: Ορκωμοσία στον καθεδρικό ναό της Αίγινας του Ιωάννη Καποδίστρια. Την ίδια μέρα ιδρύεται το «Πανελλήνιον», ένα 27μελές γνωμοδοτικό σώμα.

2 Φεβρουαρίου: Ίδρυση της «Εθνικής Χρηματιστικής Τράπεζας» και καθιέρωση του φοίνικα ως εθνικού νομίσματος. Η τράπεζα θα εκδώσει 6.472 μετοχές ονομαστικής αξίας 83 και ½ ταλίων η καθεμιά. Το εθνικό νομισματοκοπείο του Καποδίστρια κατά την περίοδο λειτουργίας του (1828-1832) έκοψε τα ακόλουθα νομίσματα: αργυρό φοίνικα, χάλκινο 20λεπτο, 10λεπτο, 5λεπτο και μονόλεπτο. Αυτά τα νομίσματα αποσύρθηκαν μετά την έλευση του Όθωνα. Ο αργυρός φοίνικας περιέχει άργυρο 900/000 και έχει βάρος 4,165 γραμμάρια.

8 Φεβρουαρίου: Με διάταγμα του Καποδίστρια καθορίζονται οι ισοτιμίες των ξένων νομισμάτων με το γρόσι, το οποίο αποτελεί ακόμη το κύριο νόμισμα συναλλαγών στην Ελλάδα. Σύμφωνα με το διάταγμα, με το οποίο η κυβέρνηση προσπαθεί να πατάξει την αισχροκέρδεια, μια λίρα στερλίνα ισοδυναμεί με 73 γρόσια και ένα γαλλικό πεντόφραγκο με 13,30 γρόσια.

5 Μαρτίου: Ο Φαβιέρος αναγκάζεται να εκκενώσει τη Χίο.

25 Μαρτίου 1828 Πάσχα

14 Απριλίου: Η Ρωσία κηρύσσει τον πόλεμο εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

20 Ιουλίου: Θάνατος του Αλέξανδρου Υψηλάντη στη Βιέννη.

17 Αυγούστου: Τα γαλλικά στρατεύματα υπό τον Μεζόν αποβιβάζονται στο Πεταλίδι της Πυλίας.

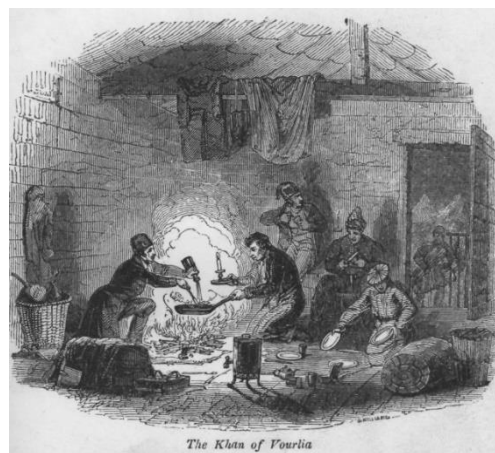
4 Σεπτεμβρίου: Αρχίζει η αποχώρηση των τουρκοαιγυπτιακών στρατευμάτων από την Πελοπόννησο. Στις 27 του ίδιου μήνα αναχωρεί και ο Ιμπραήμ.

Πέτρος και Θωμάς Στρατηγάκης

Ο **Στέφανος Στρατηγάκης** έρχομενος από την Στεφανιά (με απώτερη καταγωγή από τα Σφακιά), απέκτησε σιγά σιγά μια ικανοποιητική περιουσία. Ο γιός του ο **Στράτης** όμως την εκποίησε και αναγκάστηκε να αναζητά το μεροκάματο ακόμη και στην περιοχή της Πάτρας όπου εκεί πέθανε. Παιδιά του Στράτη και της Μηλιάς, ήταν ο Πέτρος, ο Θωμάς (Αναγνώστης), ο Παναγιώτης, ο Νίκος και η Γεωργούλα.

Ο πρώτος γιός του Στράτη, **Πέτρος**, έλαβε μέρος στην Επανάσταση του 1821 και σε πολλές μάχες, στις οποίες σκότωσε με τα χέρια του πολλούς Τούρκους, αλλά το κράτος τον αγνόησε. Παρ' όλα αυτά με την προσωπική του εργασία και με μια ψευδοταβέρνα, ζούσε ευχαριστημένος, διηγείτο με λεπτομέρειες τις μάχες που έλαβε μέρος εξυμνώντας τα ανδραγαθήματα τόσο τα δικά του όσο και των συναγωνιστών του. Πολλές φορές έπαιρνε τον ταμπουρά του και τραγουδούσε τα κλέφτικα τραγούδια. Οι απόγονοι του Πέτρου έδωσαν στο Ιστορικό Μουσείο των Βουτιάνων το καρυοφύλλι του, δυστυχώς όμως κάποιος το έκλεψε. Από την ταβέρνα του του έδωσαν το παρατσούκλι «Χαντζη-Πέτρος». Από τη γυναίκα του Ελένη Καραμέτη απέκτησε τρεις γιους τους Βασίλη Σαράντο, Δήμο και τρεις θυγατέρες.

Το χάνι του Βρουλιά,
χαρακτικό του F.W. Newton 1836

Ο δεύτερος γιός του, φτωχού πλέον, Στράτη, **Θωμάς** πολέμησε γενναία σε πολλές μάχες κατά των Τούρκων. Πληγώθηκε σοβαρά στον αυχένα στο Φάληρο, την ημέρα που σκότωσαν τον Στρατηγό Καραϊσκάκη. Αλλά και αυτός καθώς και ο αδελφός του Καπεταν-Πέτρος δεν πήραν καμία αμοιβή από την Ελληνική Κυβέρνηση. Υπήρξε Δημοτικός Σύμβουλος Σελλασίας και είχε παντοπωλείο στο χωριό. Από την πρώτη του γυναίκα Αικατερίνη Πέτρου Παπαδοπούλου απέκτησε τον αδύματο Πέτρο και από τη δεύτερη Αναστασία Μάρκου από τη Βαμβακού τους Στράτη, Γιάννη, Νίκο, Γιώργη, Λεωνίδα, Βασίλη, Πάνο και μια κόρη.

Ιούλιος 2021

1	Π	Κοσμά και Δαμιανού των Αναργύρων	17	Σ	Αγίας Μαρίνας
2	Π		18	Κ	
3	Σ		19	Δ	
4	Κ		20	Τ	Προφήτη Ηλία
5	Δ		21	Τ	
6	Τ		22	Π	
7	Τ		23	Π	
8	Π		24	Σ	Χριστίνης Μάρτυρος Πανσέληνος
9	Π		25	Κ	
10	Σ		26	Δ	Παρασκευής Οσίας
11	Κ		27	Τ	Αγίου Παντελεήμονος
12	Δ		28	Τ	
13	Τ		29	Π	
14	Τ		30	Π	
15	Π		31	Σ	
16	Π				

Παναγιώτης Στρατηγάκης

Ο τρίτος γιός του Στράτη, Παναγιώτης, πήρε και αυτός μέρος σε πολλές μάχες μαζί με τα αδελφία του. Τα αποκόμματα των εφημερίδων περιγράφουν την δράση του. Ο Παναγιώτης παντρεύτηκε την Βασίλω κόρη του Αναγνώστη Σταθούρου και παιδιά τους είναι ο Αναστάσης και οι πέντε αδελφές του, η Παρασκευή [συζ. Νικολού Στρ. Ζέππου], η Παναγούλα [συζ. Γρηγόρη Καραχάλιου] , η Δημήτρω, η Στρατηγούλα, και η Μαρουδίτσα.

Εφημερίς "ΘΡΙΑΜΒΟΣ" Πειραιώς 9 Απριλίου 1883 (Σελίς 1).

"Λίαν ευχαρίστως αγγέλλομεν ότι εν τω Δήμω Σελλασίας της Επαρχίας Λακεδαιμόνος, εν τω χωρίω "Βουτιάνοι", ευρίσκεται ο Παναγιώτης Ε.Στρατηγάκης ετών εννενήκοντα (90),αγωνιστής του 1821 πιστός στρατιώτης του αειμνήστου Στρατηγού Γεωργίου Καραϊσκάκη. Αγαπώμενος και τιμώμενος παρά πάντα άλλον από τον αοίδημον Στρατηγόν, διά την πίστιν και ειλικρίνειαν αυτού. Ο Παναγιώτης Στρατηγάκης επολέμησεν εις όλας τας μάχας μετά του Καραϊσκάκη μη απολειφθείς ουδέ εις την ελαχίστην αψιμαχίαν. Εν Φαλήρῳ ότε επληγώθη ο Καραϊσκάκης και έπεσεν εκ του ίππου, πρώτος αυτός ήψατο της πληγής και επελήφθη της στιγμιαίας θεραπείας. Ο Δε Στρατηγός τοσούτον συνεκινήθη εκ της αγάπης του πιστού στρατιώτου του, ώστε δάκρυα εχύθησαν από τους οφθαλμούς του. Το Δε σπουδαίον τούτο ιστορικόν δυστυχώς ουδεμία ιστορία αναφέρει,και το όνομα του γενναίου στρατιώτου και αγωνιστού Παναγιώτου Ε. Στρατηγάκη, ουδαμού αναφέρεται, μήτε καν εσχάτως τον έγγραφαν εις τους επιζώντας αγωνιστάς. Ουδεμία Δε βοήθεια εδώθη αυτώ ουδέ η ελαχίστη απέναντι τοσούτων εκδουλεύσεων και αγώνων, καίτοι πατήρ εξ (6) θυγατέρων και ενός υιού ουδέ καν έν απλούν ευχαριστήριον δια τους υπερανθρώπους αυτού αγώνας. Συνιστώμεν τον τοιούτον άνδρα εις την Επιτροπήν Αγωνιστών, όπως λάβη πρόνοιαν αυτού, και αναγράψη το όνομα αυτού εν καταλλήλῳ μέρει γράμμασι χρυσοίς και ανεξιτήλοις ίνα τουλάχιστον έχει την υστάτην παρηγορίαν,πρωτού απέλθη εις τον αιώνιον κόσμον, ότι η Πατρίς ανταμείβει γενναίως τους υπέρ αυτής που κινδυνεύσαντας τοσούτον Δε φιλόπατρις τυγχάνει, ώστε οσάκις ακούει, άλλον ομιλούντα περί του Καραϊσκάκη, άφθονα δάκρυα χύνονται από τους οφθαλμούς του."

Ιωάννη.Βλαχογιάννη " Ανέκδοτα του Καραϊσκάκη και του Κολοκοτρώνη"

'Εκδοσις 1922,Τυπογρ.Γ.Η.Καλέργη,σελίς 33.

" Εν Βουτιάνοις της Σελλασίας της Λακεδαίμονος, απεβίωσεν ο αγωνιστής Παναγιώτης Στρατηγάκης,περίπου ενενηκοντούτης. Παρευρέθη κατά τον αγώνα εις πολλές μάχας και εν Φαλήρῳ, ένθα εγγύτατα αυτού εφονεύθη ο Καραϊσκάκης. Κατά την μάχην ταύτην συνέβη υπο τα όμματα αυτού, το εξής επεισόδιον. Αφού κατά την εφόρμησιν του Στρατάρχου επληγώθη ο ίππος αυτού, ούτος αμέσως ίππευσεν άλλο, όστις όμως προβάλλων τους εμπροσθίους πόδας ηπείθει και εις τα κελεύσματα και εις τους πτερνισμούς του αναβάτου επι πολλήν ώραν, την Δε σκηνήν ταύτην αντελήφθη ο υπασπιστής του Στρατηγού Γιαννούσης προς όν απαισία εγεννήθη προαίσθησις, δι ό αρπάσας τους χαλινούς : "Κατέβα κάτω-λέγει-Στρατηγέ! " "Τι λές βρε Γιαννούση! Άφησε το άλογο να πάη μπρός!" "" Κατέβα κάτω σου λέγω!". "Βρέ άφησε το άλογο". " Κατέβα ή το σφάζω!".Επέμενεν ο Γιαννούσης και συγχρόνως είχεν αγγίσει την αιχμήν του γιαταγανίου του εις την κοιλίαν του ζώου. Ο Καραϊσκάκης αφίππευσεν "εκών άκων".Μόλις όμως έστρεψεν αλλαχόθεν την προσοχήν αυτού ο υπασπιστής εν μέσω της μάχης ,ο Στρατηγός αστραπιαίως υπεύσας ώρμησεν εις την μάχην, αλλά μετ' ολίγον επληγώθη και απεκομίσθη θεβλημένος ο Στρατηγός, εκ Δε των πρώτων, οίτινες έδραμον προς αυτόν ήν και ο Στρατηγάκης, όστις ήκουσεν από του στόματος του Στρατηγού την ως διαθήκην παραγγελίαν ταύτην:" Έλληνες ! Τώρα να κάμετε Στρατηγόν τον Τζαβέλαν".

Βρυζάκης Θεόδωρος, Το στρατόπεδο του Καραϊσκάκη 1855

Πάνω στα ταμπούρια οι Καραϊσκάκης, Μακρυγιάννης, Τζαβέλας, Νοταράς, Γκόρντον, Χάστιγκς και με το κιάλι ο Καρλ φον Χάιντεκ. Κάτω αριστερά με την μπλε στολή ο Βαυαρός Κρατσάιζεν που σχεδίασε τις μορφές πολλών αγωνιστών του 21, δεξιά η περίφημη Μαριώ, ψυχοκόρη του Καραϊσκάκη. Ένας παπάς ευλογεί και ένας αγωνιστής παίζει ταμπούρα. Τρεις τουλάχιστο Βουτιανίτες (Πέτρος, Θωμάς, Παναγιώτης Στρατηγάκης) βρίσκονται σε αυτό το στρατόπεδο.

Αύγουστος 2021

1	Κ		17	Τ	
2	Δ		18	Τ	
3	Τ		19	Π	
4	Τ		20	Π	
5	Π		21	Σ	
6	Π	Μεταμόρφωσις του Σωτήρος	22	Κ	Πανσέληνος
7	Σ		23	Δ	
8	Κ		24	Τ	Κοσμά του Αιτωλού
9	Δ		25	Τ	
10	Τ		26	Π	
11	Τ		27	Π	
12	Π		28	Σ	
13	Π		29	Κ	Αποκεφάλιση Προδρόμου
14	Σ		30	Δ	Αγίου Αλεξάνδρου
15	Κ	Κοίμησις της Θεοτόκου	31	Τ	
16	Δ				

1827 Από δω και πέρα η φορολογία επιβάλλεται από την ελληνική κυβέρνηση. Ο εισπράκτορας όμως είναι ο ίδιος με αυτόν που έστελναν και οι Τούρκοι.

[illegible][illegible]

Φορολογούμενοι είναι οι: Αναγνώστης Βραχνός, Γεώργιο Βραχνός, Αναγνώστης (Μελέτης) Κουμάνταρος, Δημήτριος Κουμάνταρος, Θεόδωρος Κουμάνταρος, Χαράλαμπος Κουμάνταρος, Αναγνώστης Σακελλαράκης, Γιωργάκης Σακελλαράκης, Νικολετόπουλος, Γιώργης Καραχάλιος, Μιχάλης Παπαδόπουλος, Παναγιώτης Σταθούρος, Μιχάλης Σακελλαρόπουλος

Θ. Βρυζάκης Μάχη

Σεπτέμβριος 2021

1	Τ		17	Π	Σοφίας, Πίστεως, Αγάπης, Ελπίδος
2	Π		18	Σ	
3	Π		19	Κ	
4	Σ		20	Δ	
5	Κ		21	Τ	Πανσέληνος
6	Δ		22	Τ	
7	Τ	Σώζοντας μάρτυρος	23	Π	
8	Τ	Γέννησις της Θεοτόκου	24	Π	
9	Π		25	Σ	
10	Π		26	Κ	Ιωάννου του Θεολόγου
11	Σ		27	Δ	
12	Κ		28	Τ	
13	Δ		29	Τ	
14	Τ	Ύψωσις Τιμίου Σταυρού	30	Π	
15	Τ				
16	Π				

Οικογένειες που κατοικούσαν στους Βουτιάνους κατά την διάρκεια της Επανάστασης

Οικογένεια Βερβενιώτη. Ο Αθανάσιος (1775) κτηνοτρόφος, φιλόανθρωπος και φιλεύσπλαχνος προσέφερε κρέας και γάλα στους πεινώντες επαναστάτες. Γυναίκα του η Παναγιώτα, παιδιά τους ο Σπύρος (1801), ο Μήτρος (1810), ο Γιώργης (1811), ο Βασίλης, ο Νικόλας, ο Παναγιώτης και δύο κορίτσια.

Οικογένεια Βραχνού. Από την Βαμβακού αλλά μένουν μόνιμα στους Βουτιάνους πριν την επανάσταση. Το σπίτι τους στην πλατεία του χωριού [το αγόρασαν οι Γιατράι]. Ο Μιχάλης (Αναγνώστης) αρκετά μορφωμένος, τον έχουν προσλάβει ως υπάλληλο στον Μυστρά. Είχε την μεγαλύτερη κτηματική περιουσία στο χωριό. Εξελέγη επί Όθωνα βουλευτής Λακωνίας. Παντρεύτηκε την αδελφή του Βρεσθένης Θεοδώρητου. Παιδιά τους ο Ηλίας δικηγόρος ο Σταύρος και ένα κορίτσι. Ο αδελφός του Μιχάλη Γεώργιος, με μεγάλη περιουσία και αυτός έζησε στους Βουτιάνους. Απέκτησε οκτώ παιδιά, στους Βουτιάνους έμεινε μόνο ο Παναγιώτης τα παιδιά του οποίου έφυγαν και αυτά. Σήμερα «ουδείς γόνος της οικογενείας ζη ενταύθα».

Οικογένεια του παπά Δημήτρη Σακελλαρόπουλου: Ο παπα Δημήτρης με καταγωγή από την Ανδρίτσαινα, είχε μεγάλη κτηματική περιουσία και διετέλεσε εφημέριος Βουτιάνων, Θεολόγου, Κλαδά και Αφυσσού. Παιδιά του ο Μιχάλης ο Πέτρος και ο Γιωργάκης. Ο **Μιχάλης Παπαδόπουλος** αναφέρεται ως δημογέροντας του χωριού από το 1780. Γυναίκα του η Γιαννούλα Σταθούρου απέκτησαν 7 γιούς και 7 κορίτσια. Από τα αγόρια επέζησε μόνο ο Χρήστος που έλαβε το επίθετο Μιχαλόπουλος.

Χρήστος Μιχαλόπουλος (1811 – 1904) δήμαρχος Σελλασίας. Με την Γιαννούλα Σαραντόπουλου απέκτησαν τους Μιχάλη, Αριστοτέλη, Γεώργιο, Χαρίλαο και ένα κορίτσι. Η Μαρία Πόρεντα ήταν η δεύτερη γυναίκα του και η Ελένη Νικολοπούλου η τρίτη με την οποία απέκτησαν μια κόρη. Έχουμε και την φωτογραφία του.

Ο **Πέτρος Παπαδόπουλος** σκοτώθηκε στην μάχη στο Μεχμέταγα το 1826. Άφησε ορφανές δύο θυγατέρες και τον γιό του τον Σαράντο, που πήρε το επίθετο Πετράκης.

Σαράντος Πετράκης (1814). Παντρεύτηκε την Μαρίτσα Μαρίνου. Παιδιά τους ο Πέτρος, ο Βαγγέλης και ένα κορίτσι.

Ο **Γεωργάκης Παπαδόπουλος** παντρεύτηκε την Βασιλική Τσίρου. Παιδιά τους ο Σαράντος (1795) και ο Δήμος (1808 – 1894)

Σαράντος Γεωργακόπουλος με την Σταματού Δράνια. Παιδιά τους οι Γεωργάκης, Βασίλειος (Σαραντόπουλος), Λεωνίδας (Σαραντόπουλος) και ένα κορίτσι.

Δήμος Γεωργακόπουλος, είναι αυτός που αιχμαλωτίστηκε μαζί με την κόρη του Τσαχαλία και δραπέτευσαν από την Πύλο.. Παντρεύτηκε την Πατριανή Κωστάκη. Παιδιά τους Παναγιωτάκης, Δημοσθένης, Γεώργιος, Μιλτιάδης και η Αλεξάντρα. [Τα κυπαρίσσια της Αλεξάντρας πάνω στο λόφο των Ταξιαρχών θυμίζουν τον τραγικό της θάνατο].

Οικογένεια Βούλγαρη: από τις πιο παλιές οικογένειες του χωριού. Ο Παναγιώτης Βούλγαρης με την Γιαννούλα Τσαγγούρη απέκτησαν τους Γεώργιο (1800), Απόστολο (1806), Δημήτριο (1810), Ηλία (1819) και τρία κορίτσια.

Οικογένεια Γιάτρα: Με καταγωγή από την περιοχή της Νεμέας εγκαταστάθηκαν στην Χτόριζα και μετά την επιδημία πανώλης, ο Θεόδωρος Γιάτρας (1794) ήρθε στους Βουτιάνους και εγκαταστάθηκε στο Σούλι. Με την Γεωργίτσα Μανιάτη απέκτησαν τους Ηλία, Γιάννο, Χρήστο, Γεώργιο και Σοφούλα.

Οικογένεια Καβελάρη: Ο Παναγής Γεωργίου Καβελάρης (1815) παντρεύτηκε την Παναγιώτα Μπουλούκου. Παιδιά τους ο Δημοσθένης, Μιχάλη, Γεώργιος, Ανδρέας και δυο κορίτσια. Με την δεύτερη σύζυγό του Αικατερίνη Αθανασοπούλου απέκτησε τον Μανώλη.

Οικογένεια Κάθουρα: Ο μεγαλοκτηνοτρόφος Νικόλαος (1806) κατέβηκε στο χωριό μας από το Χρυσοβίτσι. Παντρεύτηκε την Γιαννούλα Τσαχαλιά και απέκτησαν τους Χρήστο, Παναγιώτη, Γεώργιο και Ηλία.

Οικογένεια Κατσίρη: Από την περιοχή της Ανδρίτσαινας ο Παναγιώτης Κατσίρης έρχεται στους Βουτιάνους. Παιδιά του ο Γιάννος και ο Αντώνης (μάλλον δίδυμα) (έτος γέννησης 1798) και η Κυριακούλα που παντρεύτηκε τον Μάρκο Τσαγκούρη.

Οικογένεια Κωστάκης: ο Παναγιώτης Κωστάκης εγκαταστάθηκε στο χωριό πριν το 1800. Παντρεύτηκε την Κανέλλα Τριλίκη. Παιδιά τους ο Κώστας (1810), ο Σαράντος και η Πατριανή. Ο Κώστας με την Σταματού Τσάκωνα απέκτησαν τους Παναγιωτάκη, Μιχάλη, Γεώργιο, Αλέξιο, Νικόλαο, Ιωάννη και 3 κορίτσια. Ο Σαράντος με την Δημήτρω Σαραντοπούλου απέκτησαν τους Νικόλαο, Ευστράτιο, Παναγιωτάκη, Κωνσταντίνο, Αφροδίτη και Παναγιώτα.

Ο **Κωνσταντίνος Μανιάτης** από την Μάνη εγκαταστάθηκε αρχικά στην Λητρίβα με τα παιδιά του Κυριάκο και Νικόλαο (1785). Από τα πολλά παιδιά του Κυριάκου επέζησαν οι Γεωργάκης (Κυριακάκης) και Θεοδόσης (Καραχάλιος) και εγκαταστάθηκαν στο Σούλι. Ο Γεωργάκης αναφέρεται στην έκθεση του εισπράκτορα Σαλβαρά, ότι δεν απέδωσε την ποσότητα λαδιού που του αναλογούσε.

Οικογένεια Κυριακάκης: ο Γεωργάκης (1802) (αρχικά και αυτός είχε το επίθετο Καραχάλιος) παντρεύτηκε την Κανέλα Τσιαπάρα και γέννησαν τον Κώστα.

Οικογένεια Καραχάλιου: ο Θεοδόσης (1804), παντρεύτηκε την Δημήτρω Τσαγγούρη και γέννησαν τους Γιάννη, Γρηγόρη, Επαμεινώνδα και 3 κορίτσια.

Οικογένεια Νικολαΐδη: ο Νικόλας Μανιάτης είχε παιδιά τον Γιαννάκη και 2 κορίτσια.

Ο **Χρήστος Λαγός** (1808), ήταν ένα από τα δυο τσοπανόπουλα που σώθηκαν όταν έπεσε σε ενέδρα των αντρών του Ιμπραήμ το κοπάδι του Τσαχαλιά. Παντρεύτηκε την Ελένη Βούλγαρη και γέννησαν τους Δημήτριο, Σαράντο και ένα κορίτσι.

Οικογένεια Μαρκοπούλου: ο Μάρκος Τσαγκούρης κατάγεται από τα χωριά της Ανδρίτσαινας. Παντρεύτηκε την Κυριακούλα Κατσίρη και απέκτησαν τους Κώστα (1813), Νικολή (1818), Πανάγο και 4 κορίτσια.

Οκτώβριος 2021

1	Π		17	Κ	
2	Σ		18	Δ	
3	Κ		19	Τ	
4	Δ		20	Τ	Πανσέληνος
5	Τ		21	Π	
6	Τ		22	Π	
7	Π		23	Σ	
8	Π		24	Κ	
9	Σ		25	Δ	
10	Κ		26	Τ	Δημητρίου Μυροβλήτου
11	Δ		27	Τ	
12	Τ		28	Π	<i>Επέτειος του ΟΧΙ</i>
13	Τ		29	Π	
14	Π		30	Σ	
15	Π		31	Κ	
16	Σ				

Ο **Γιαννάκης** (1810) από το **Μουλάτσι** Γορτυνίας δούλεψε αρκετά χρόνια στους Βραχναίους. Απέκτησε περιουσία, έκτισε δικό του σπίτι και παντρεύτηκε την Παναγιώτα Τσαγκούρη. Παιδιά τους Γεώργιο, Βασίλω, Θανάσω, Χάιδω, Δημήτρω. Αναφέρεται και ο Γεώργιος Μουλατσιώτης (1775).

Ο **παπα Νικόλας Μπακόγιαννης η Βόχαλης**, ήταν παπάς Βουτιάνων, Κλαδά Αφησού. Παιδιά του ο Γεώργιος (1800), ο Πάνος (1806) ο Μιχάλης (1811) και 4 κορίτσια. Τα αγόρια του πήραν το επίθετο **Παπανικολάου** και δημιούργησαν μια από τις πολυπληθέστερες οικογένειες των Βουτιάνων.

Οικογένεια Σταθούρου: Από τον Ρουσβάναγα Μεγαλόπολης ήρθαν οι αδελφοί Αναγνώστης και Δημήτρης Σταθούρος και απέκτησαν μεγάλη κτηματική περιουσία. Ο Αναγνώστης με την Γιαννούλα Πόρεντα απέκτησε τον Παναγιώτη (1795) πήρε το επίθετο Πόρεντας και σε δεύτερο γάμο με την Στασινή Βεργή τον Ιωάννη (1806) και 2 κορίτσια. Ο Δημήτρης είχε παιδιά τον Πάνο (1779) και 3 κορίτσια.

Οικογένεια Παναγιώτη Πόρεντα: Ο Παναγιώτης παντρεύτηκε την Δημήτρω Τριλίκη, παιδιά τους ο Νικολής, ο Γιάννης και 4 κορίτσια. Στην φωτ. ο Νικολής Πόρεντας.

Οικογένεια Τριλίκη: Από την Βαμβακού ο Δημήτριος Τριλίκης κατέβηκε στους Βουτιάνους. Παιδιά του ο Γεωργάκης, ο Μελέτης (1802) και 4 κορίτσια. Ο Γιωργάκης (Κατσάνης) παντρεύτηκε την Αθανασία Λιναρδή, παιδιά τους οι Βασίλης, Πέτρος, Ηλίας και ένα κορίτσι, Ο Μελέτης παντρεύτηκε την Στρατηγούλα Δράνια, παιδιά τους οι Παναγιώτης, Στράτης, Γιώργης και 4 κορίτσια.

Οικογένεια Τζαννέτου: Ο Τζαννέτος Σκλάβος από τα Ρόβια της Ανδρίτσαινας κατέβηκε οικογενειακώς στον Μυστρά. Πέθανε από ευλογιά και η οικογένεια εγκαταστάθηκε στους Βουτιάνους. Η χήρα Νικολέτα και τα παιδιά της Φίλιος (1791), Νικόλας (1803), Παναγής (1808) και η Παναγιώτα.

Ο Νικόλας με την Ελένη Λούπου απέκτησαν τον Γεώργιο και την Αικατερίνη. Σε δεύτερο γάμο με την Γιαννούλα Τσαχαλιά τον Τζαννέτο.

Ο Φίλιος παντρεύτηκε την Δημήτρω Βούρβουλη και υιοθέτησαν τον ανιψιό τους Γεώργιο που πήρε το επίθετο Ζαννέτος.

Ο Παναγής παντρεύτηκε την Σταυριανή Βούλγαρη. Παιδιά του ο Κώτσιος, Γιώργης, Στρατηγούλα και Μαριά.

Η Παναγιώτα παντρεύτηκε τον Σπύρο Φελλά.

Οικογένεια Φελλά: Ο Γιαννάκης Φελλάς (1775) από τα Βάτικα εγκαταστάθηκε στους Βουτιάνους με τους δυο γιούς του Γεώργιο και Σπύρο (1800). Ο Γεώργιος παντρεύτηκε την Παναγιώτα Σταθούρου, πέθανε νέος, παιδιά τους οι Γιαννάκης, Δημήτρης, Βασίλης, και ένα κορίτσι.

Ο Σπύρος είναι ένα από δυο τσοπανόπουλα του Τσαχαλιά που διασώθηκαν κρυμμένα στην ενέδρα των αντρών του Ιμπραήμ. Παντρεύτηκε την Παναγιώτα Τζαννέτου και είχαν 3 κορίτσια.

Πρέπει να αναφέρουμε αν και ακόμη δεν έχουν εγκατασταθεί μόνιμα στο χωριό αλλά φορολογούνται εδώ και τις Βαμβακίτικες οικογένειες Σακελλαράκη και Νικολετόπουλου

Οικογένεια Σακελλαράκη: Ο Γιαννάκης απέκτησε μεγάλη κτηματική περιουσία στους Βουτιάνους, την οποία συνέχισαν να καλλιεργούν οι γιοί του Γεωργάκης και Παναγιώτης.

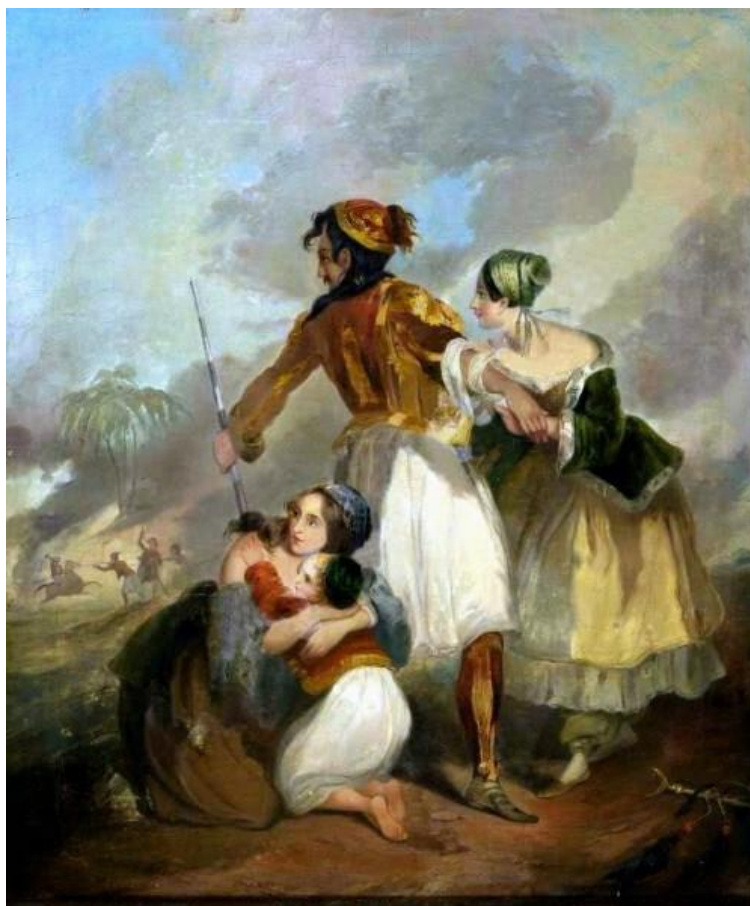
Ο Γιωργάκης παντρεύτηκε την Σοφία Οικονομάκη, παιδιά τους οι Παντολέοντας, Δημήτρης, Ιωάννης και ένα κορίτσι.

Ο Παναγιώτης παντρεύτηκε την Μαρούλα Μοιροπούλου, παιδιά τους οι Παναγιώτης, Βασίλειος και ένα κορίτσι.

Οικογένεια Νικολετόπουλου: Παιδιά του Νικολέτου ήταν ο Πέτρος και ο Γεώργιος. Καλλιεργούν την μεγάλη περιουσία τους στο χωριό και το καλοκαίρι ανεβαίνουν στην Βαμβακού.

Ο Πέτρος με την Μαργαρίτα Παπαγιαννοπούλου απέκτησαν τον Παναγιώτη, Νικολέτο, Αγαθοκλή και 2 κορίτσια.

Ο Γεώργιος με την Αικατερίνη Σακελλαροπούλου είχε δυο γιούς τον Πολυχρόνη και τον Βασίλη

Άρι Σέφερ Πολεμιστής φυγαδεύει αμάχους

Νοέμβριος 2021

1	Δ	Των Αναργύρων	17	Τ	Επέτειος Πολυτεχνείου
2	Τ		18	Π	
3	Τ		19	Π	Πανσέληνος
4	Π		20	Σ	
5	Π		21	Κ	Εισόδεια της Θεοτόκου
6	Σ		22	Δ	
7	Κ		23	Τ	
8	Δ	Των Ταξιαρχών Πολιούχοι Βουτιάνων	24	Τ	
9	Τ	Αγίου Νεκταρίου	25	Π	Αγίας Αικατερίνης
10	Τ		26	Π	Νίκωνος του Μετανοείτε
11	Π		27	Σ	
12	Π		28	Κ	
13	Σ		29	Δ	
14	Κ		30	Τ	Ανδρέου του Πρωτοκλήτου
15	Δ				
16	Τ				

Η πολυπόθητη λευτεριά ήρθε!

Στις **8 Οκτωβρίου 1827** έγινε η ναυμαχία στο Ναβαρίνο. Η συνδυασμένη οθωμανική και αιγυπτιακή αρμάδα καταστράφηκε από τη συμμαχική βρετανική, γαλλική και ρωσική ναυτική δύναμη.

Ο Γάλλος ακαδημαϊκός Πιέρ Αντουάν Λεμπρίν (1785-1873) έγραψε:

«Η μάχη του Ναβαρίνου ήταν κατόρθωμα των λαών...Τα πυροβόλα του Ναβαρίνου έγιναν η αρχή νέας περιόδου και ανήγγειλαν θριαμβευτικά την άνοδο της κοινής γνώμης και την ύψωσή της πάνω από τους θρόνους».

Λουί Αμπρουάζ Γκαρνερέ Navarino

Αυξάνεστε και πληθύνεστε!

Οι Βουτιάνοι ζωντανεύουν, πολλοί Βαμβακίτες γίνονται και αυτοί μόνιμοι κάτοικοι του χωριού. Και γάμοι και πανηγύρια. Κτίζουν καινούργια σπίτια. Χτίζουν το 1832 την εκκλησία των Ταξιάρχων, στον ομώνυμο λόφο. [πολυφωτογραφημένο τοπίο, από έλληνες και ξένους φωτογράφους]

Το 1830 στους Βουτιάνους ζουν 32 οικογένειες. Οι κάτοικοι ανέρχονται σε 138.

Φλερτ Θεόδωρος Ράλλη 1880

Δεκέμβριος 2021

1	Τ		17	Π	
2	Π		18	Σ	
3	Π		19	Κ	Πανσέληνος
4	Σ	Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος	20	Δ	
5	Κ	Σάββα του Ηγιασμένου	21	Τ	
6	Δ	Αγίου Νικολάου	22	Τ	Αναστασίας Φαρμακολύτριάς
7	Τ		23	Π	
8	Τ		24	Π	
9	Π	Αγίας Άννης	25	Σ	Χριστούγεννα
10	Π		26	Κ	Σύναξις Υπεραγίας Θεοτόκου
11	Σ		27	Δ	Στεφάνου πρωτομάρτυρος
12	Κ	Αγίου Σπυρίδωνος	28	Τ	
13	Δ		29	Τ	
14	Τ		30	Π	
15	Τ	Ελευθερίου ιερομάρτυρος	31	Π	
16	Π				

Ο λόφος των Ταξιαρχών (αρχές του 1900). Ο Γάλλος φωτογράφος έστησε την μηχανή του και όλο το χωριό ανταποκρίθηκε στο κάλεσμά του!

Βιβλιογραφία:

Αριστοτέλη Μιχαλόπουλου Ιστορία των Βουτιάνων 1906

Ιωάννου Κ. Τζαννέτου Οι Βουτιάνοι της Σπάρτης 1968

Τάκη Τριλίκη Οι Βουτιάνοι

<http://voutianoioinountos.blogspot.com/>

<https://eurotas.wordpress.com/>